

2. இரங்கற் தீர்மானங்கள்.

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு, முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன், முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ் ஆகியோர் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, “1946 முதல் 1952 வரை தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவையின் தலைவராக இருந்த திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு அவர்கள் 17-5-1975 அன்று இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இம் மேலவை தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்தாருக்குத் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், ஆறுதலையும் வழங்குகிறது”.

“1964 முதல் தொடர்ந்து இருமுறை இம் மேலவை உறுப்பினராகவும், 1969 முதல் தமிழ் நாடு அமைச்சராக இருந்தவரும், கொள்கை உறுதியும், எளிய வாழ்க்கையும், இனிய பண்பும் கொண்டவருமான மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் 3-8-1975 அன்று இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இம் மேலவை தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்தாருக்குத் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும் ஆறுதலையும் வழங்குகிறது”.

“இம் மாநிலத்தின் முதல்வராக 9 ஆண்டுகள் விளங்கியவரும் அண்ணல் காந்தியடிகளின் அருமைமிகு தொண்டரும், தமிழ் நாட்டின் முன்னேற்றத் திற்கும், இந்திய ஜனநாயகத்திற்கும் வழி காட்டியவரும், தமிழர்களின் நெஞ்சில் நீங்காத இடம் பெற்றவரும், நாடு போற்றும் நல்ல தலைவர்களில் ஒருவரும், தியாகச் சுடருமான பெருந் தலைவர் திரு. கு. காமராஜ் அவர்கள் 2-10-1975 அன்று திடீரென இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இந்த அவை தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்தாருக்குத் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும் ஆறுதலையும் வழங்குகிறது”.

இந்தச் சபையினுடைய தலைவராக 6 ஆண்டுக் காலம் வீற்றிருந்த திரு. இராமகிருஷ்ண ராஜு அவர்களுடைய மறைவு, பெரிய, ஆழ்ந்த அனுபவம் பெற்ற பெரியவருடைய மறைவாகும் என்பதையும், சேர்ந்திருந்த சென்னை மாநிலத்தினுடைய சட்ட மன்ற மேலவையினுடைய தலைவராக இருந்த அவர், ஆற்றிய பணிகள் என்றென்றும் போற்றத் தகுந்தவை என்பதை நினைவு கூர்ந்து, அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினராகவும், பிற்பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்று, மறைந்துவிட்ட எங்களுடைய அருமைத் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. என். வி. என். அவர்களுடைய மறைவு, பெரிய

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு 3
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இழப்பை ஒரு இயக்கத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல் இந்தச் சமூகத்திற்கே உருவாக்கிவிட்டதென்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. ஓர் அச்சத் தொழிலாளியாகத் தன்னுடைய வாழ்க்கையைத் தொடங்கி, தொழிலாளியினுடைய உளப் பாங்கினைப் பெற்று, தொழிலாளர்களுடைய நலத்திற்காக உழைத்திட வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு பணியாற்றி, இந்திய நாட்டினுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தின் முதல் கட்டத்தில் பங்குகொண்டு, தீவிர காங்கிரஸ் வாதி பாகத் திகழ்ந்து, 1937-38-ம் ஆண்டில் இந்திப் திணிப்பை எதிர்த்து தமிழ் நாட்டிலே பெரும் புரட்சி ஒன்று உருவான நேரத்தில், அந்த மொழிப் போரில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு, பெரியார் அவர்களுடைய அன்புக்குரிய தொண்டனாகத் திகழ்ந்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய அருமைத் தம்பிகளில் ஒருவராக விளங்கியவர் மறைந்த திரு. என். வி. என். அவர்களா வார்கள். அவர்களுடைய வாழ்வு எவ்வளவு எளிமையானது என்பதும், அவர் பழகுவதற்கு எவ்வளவு இனியவர் என்பதும், கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை அணு அளவும் மீறாமல்—பேரியாமிடத்தில் தொண்டனாக இருந்த நேரத்திலும் சரி; அண்ணா அவர்களின்கீழ் பொறுப்பேற்று காரியங்கள் ஆற்றிய நேரத்திலும் சரி; எங்களுக்குத் தோழராக இருந்து, உற்ற துணைவராக இருந்த நேரத்திலும் சரி—ஏற்பட்ட சிறகில கருத்து மாறுபாடுகளைப் பொருட்படுத்தாமல், கட்டுப் பாட்டு உணர்ச்சியோடு நடந்து காட்டி, தன்னைப் போன்று பிறரும் நடந்திட வேண்டுமென்பதற்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியதிலிருந்து தெரியும். அப்படிப் பட்ட அருமைத் தலைவர் திரு. என். வி. என். அவர்களாவார்கள். இப்படிப் பட்டவருடைய பேரிழப்புக்கு, என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலை அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமக்கு மேலும் ஒரு பெரும் வேதனையாக, துன்பச் சமையாக பெருந் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய திடீர் மறைவு வந்து சேர்ந்ததென்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. தமிழகத்திலே மட்டுமல்லாமல், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் பெரும் புகழ் பரப்பியவர் மறைந்த தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களாவார்கள். அவர்கள் பல நேரங்களில் ஆளுங் கட்சிக்கு எதிரான கருத்துக்களை எடுத்துரைத்திருக்கிறார்களென்றாலும், ஆளுங் கட்சி நல்ல முறையிலே நடைபோடுவதற்கு நேர்மையான கருத்துக்கள் எதிர்த் தரப்பிலே இருந்து வருவது, ஆளுங் கட்சிக்கு வலு கொடுப்பதாகும். அந்த வகையிலே இது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு என்று சொல்லாமல், ஆளுந் கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்பு என்று சொல்லுவது மிகப் பொருத்தமுடையதாகும். அகில இந்திய அரசியல் அரங்கத்தில் அவருக்குத் தனிச் சிறப்பான இடம் உண்டு. இந்திய நாட்டினுடைய

4 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 23]

அரசியல் சூழ்நிலையில், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட பல்வேறு சிக்கல்களை மறைந்த பெரியவர் காமராஜ் அவர்கள் அணுகிய முறையும், அவைகளைத் தீர்த்து வைத்த முறையும் உலகத்திலுள்ள அரசியல் தலைவர்கள் அனைவராலும் போற்றி, புகழப்பட்டது என்பதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது.

[பிற்பகல் 4-10]

ஜனநாயகத்திலே ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள். கல்வி வளர்ச்சியிலே பெரும் நாட்டம் கொண்டவர்; அதிலும் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் கல்வி அறிவு பெற வேண்டும் என்கின்ற ஆர்வம் கிளர்ந்தெழு, அவருடைய 9 ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்தில் ஆற்றிய பணிகள் என்றென்றும் நினைத்து மகிழ்த்தக்கவையாகும். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவராக அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்திலும் சரி, தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக அவர்கள் பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்திலும் சரி, அகில இந்திய அளவில் அவருடைய செல்வாக்கு பரவியிருந்த அந்தக் காலத்திலும் கூட, தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டியவர் மறைந்த தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஆவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு நம்மிடையே இல்லை என்றாலும், மறைந்த தலைவர் அவர்களுடைய கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் குறித்து கருத்து மாறுபாடுகள் இருந்தாலும், அடிப்படை நோக்கம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, அந்த மைய இழை தான் ஒவ்வொரு கட்சிக்கும், ஒவ்வொரு இயக்கத்திற்கும் இடையிலே பொது மக்களுக்காக ஒடிக்கொண்டிருக்கிற இழை என்பதை உணர்ந்து, அந்த வகையிலே நாம் அனைவரும் மறைந்தவர்களுடைய தொண்டினைப் பின்பற்றி, அவர்களுடைய தன்னலமற்ற தியாக உணர்வுகளை மனதில் பதிய வைத்துக்கொண்டு, பணியாற்ற வேண்டும். அத்தகைய பணியினை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற சூளுரை இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுவதுதான் மறைந்த தலைவருக்கு நாம் செலுத்துகின்ற உண்மையான அஞ்சலியாகும்.

அவர்கள் மறைவதற்கு முன்பு உடல் நலமற்று இருந்தார்கள். அவர்களுடைய உடல் நலிவு எதனால் ஏற்பட்டது என்பதை நாடறியும். அவர்களுடைய உள்ளம் எந்த அளவுக்கு நொந்து போயிருந்தது என்பதை நாடறியும். அவர்களை நானும், நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் சுந்திக்கச் சேன்றபோதுகூட, கண்ணீர் உகுத்தார்கள், அந்தக் கண்ணீர்

5

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வெகு விரைவிலே இலட்சக்கணக்கான மக்கள் சிந்த இருந்த கண்ணீருக்கு முன்னோடியாக அமையும் என்று எண்ணவேயில்லை. அந்தக் கண்ணீருக்குரிய பொருள் என்ன, அதிலே பொதிந்து கிடக்கின்ற தத்துவங்கள் என்ன என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்து, பார்த்து அவைகளிலே அனுபவத்திற்கு உரியதை எடுத்துக்கொள்வதுதான் நாம் செலுத்தும் நன்றிக் கடன் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, மறைந்த பெரியவர்கள் மூன்று பேருக்கும் மீண்டும் ஒரு முறை இந்த மேலவையின் சார்பாக என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து, அமர்கின்றேன்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் தலைவராக திரு. இராமகிருஷ்ண ராஜு அவர்கள் இருந்தபோது பேரவையின் உறுப்பினராக நான் இருந்தேன். திரு. ராஜு அவர்களை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தக் காலத்திலே 'ராஜப்பார்ட்' என்று சொல்லுவார்கள். அப்படி 'ராஜப்பார்ட்' போன்று இருக்கும் அவர் வந்து சபையிலே உட்காருவதும், இருப்பதும், அவர் சபையைச் செம்மையாகவும், நல்ல முறையிலேயும் நடத்தி வந்தார். அவருடைய மறைவு குறித்து முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை நானும் வழிமொழிந்து, அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது ஒப்பற்ற நண்பரும், இந்த அரசின் அமைச்சராகவும் இருந்த—பிராத்தியேகமாக நான் எனது நண்பர் என்று சொல்லுவேன்; காரணம் அவர் எனது பக்கத்து வீட்டுக்காரராக பல வருஷங்கள் குடியிருந்து வந்தார்—திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் எனக்கு அடுத்த வீட்டுக்காரராக இருந்தது என்னுடைய அதிருஷ்டமேயாகும். பக்கத்து வீட்டுக்காரர் என்றால், அவர்கள் எங்கள் அனைவரோடும் அன்போடு பழகினார்கள். அவர்கள் வீட்டில் அத்தனை பேருடனும் எங்கள் குழந்தைகள் நெருங்கிப் பழகிக்கொண்டிருந்தன.

அவர் சாதாரணமாக இருந்தபோதும் சரி, அமைச்சராக இருந்தபோதும் சரி, எந்த வித்தியாசத்தையும் அந்தக் குடும்பத்தில் நான் பார்த்ததேயில்லை. பல பேர், அமைச்சர் பதவி வந்தவுடன், கொஞ்சம் ஆடம்பரமாக வாழ்வார்கள். அமைச்சர் ஆனால், அதன்பின் அவர்களுடைய வாழ்க்கை மாறிவிடும். ஆனால் திரு. நடராசன் அவர்கள் அமைச்சரான பிறகு, எந்தவிதமான மாற்றத்தையும், அந்தக் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களிடத்திலும் சரி, அவர்களிடத்திலேயும் சரி, நான் பார்த்ததேயில்லை. அவ்வளவு தூரம் ஒரு எளிமையான வாழ்க்கையை அவர்கள் நடத்தினார்கள். அரசியலில் அவர் கொள்கைப் பிடிப்பு

6 மேல்வை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 அக்டோபர் 23]

கொண்டிருந்தார். என்னுடைய அரசியல் கட்சிக்கும், அவர் சார்ந்திருக்கும் அரசியல், கட்சிக்கும் நேர்மாறான கருத்துக்கள் இருந்தாலும், எங்கள் இரு வரிடையே தனிப்பட்ட முறையில் மனோபாவத்திலோ, நண்பர்கள் என்ற முறையிலோ, என்றைக்குமே ஒரு பகைமை உணர்வு இருந்ததில்லை. அந்தக் காரணத்தினால், ஒரு அருமை நண்பரை இழந்ததாக நான் நினைக்கின்றேன். என் சொந்த முறையில், நான் ஒரு நண்பரை இழந்துவிட்டேன். அவர் மறைவுக்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகவும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கெனவே அவர் வீட்டிலும், பல இடங்களிலும் சென்று சொல்லியிருந்தாலும், இந்த அவையில் மீண்டும் ஒரு முறை என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அதை அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள். அவர்கள் ஒரு சாதாரண குடும்பத்திலே பிறந்து, சாதாரண தொண்டராக இருந்த காலத்திலேயே, அவரை எனக்குத் தெரியும். 1925-26-ல் என்று நினைக்கின்றேன்—இப்போது கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன—அப்போதிருந்து அவரோடு நெருங்கிய பழக்கிக்கொண்டிருந்தவன் நான். பஸ் என்பதையே தமிழ் நாட்டிலே நாம் பார்க்காத காலம் அது. அந்தக் காலத்தில் கால்நடையாகவே பல கிராமங்களுக்கு தலைவர் அவர்கள் சென்றிருக்கின்றார்கள். நானும் அவரோடு போயிருக்கின்றேன். எங்கள் தாலுக்காவிலும் பலமுறை சென்றிருக்கின்றோம். சாதாரண வாழ்க்கை நடத்தும் ஒரு குடும்பத்திலே பிறந்து, எளிமையான வாழ்க்கை நடத்தி, பாரத கண்டத்திலுள்ள அனைவருடைய உள்ளத்திலும் நிறைந்த அவர் மிகவும் அபூர்வமான ஒரு பிறவி அவர். தமிழ் நாட்டிலே ஏதோ ஒரு மூலையில் பிறந்த அவர், தொண்டராக இருந்த அவர், அகில இந்திய அளவில் எல்லோரும் நினைக்கும்படியான ஒரு நிலைமைக்கு வந்தார். அதற்குக் காரணம் அவருடைய கொள்கைப் பிடிப்பு. அரசியலில் அவருடைய பண்பை எடுத்துக் கொண்டால், உள்ளத்தில் சூது ஏதும் வைத்து, வெளியே ஒன்று பேசும் பழக்கம் அவரிடம் கிடையாது. யார் அவரிடம் என்ன கேட்டாலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் 'இல்லை' என்ற பதிலே அவரிடம் கிடையாது. 'இல்லை' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக 'பார்க்கலாம்' என்று சொல்வார்கள். ஆனால், அவரால் முடிந்த எதையும் அனைவருக்கும் செய்து கொண்டே இருப்பார். எவ்வளவு தூரம் மற்றக் கட்சியிடத்தில் கொள்கை வித்தியாசம் இருந்தாலும்—அரசியலில் கொஞ்சம்கூட விட்டுக்கொடுக்காமல் கடுமையான வார்த்தைகளை உபயோகித்துத் தாக்கினாலும்கூட—தனிப்பட்ட முறையில் இந்த நாட்டிலே யாரைப்பற்றியும் அவர் தவறாக எதுவும் சொன்னது

மேல்வை முன்னுள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜ் 7
முன்னுள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னுள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. கே. ராஜாராம்]

கிடையாது. யாரைப்பற்றிப் பேசினாலும், நல்லதைத்தான் பேசுவார்கள். யாரைப்பற்றியும் குறை சொன்னதே கிடையாது. மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக தினசரி மூன்று மணி, நான்கு மணி நேரம்கூட அவரோடு இருந்திருக்கிறேன். யாரைப்பற்றிப் பேசினாலும், அவருடைய நிறையைப்பற்றித்தான் பேசுவார். தனிப்பட்ட முறையில் யாரைப்பற்றியும் குறைத்துப் பேசும் பகைமையுணர்ச்சி கிடையவே கிடையாது. அதனால்தான் அவர் மறைந்து இறுதி யாத்திரையில் கலந்து கொண்டு சென்ற காட்சியை தென்னை மாநகரம், இதுவரை காணாத அளவுக்கு இலட்சக்கணக்கான பேர்கள் அந்த இறுதி யாத்திரையில் கலந்து கொண்டு சென்ற காட்சியை தென்னை நகரம் பார்த்தது.

வடக்கே உள்ளவர்கள் அவரை 'காலா காந்தி' என்று சொல்வார்கள். தென்னாட்டில் தலைவர், பெருந்தலைவர் என்றெல்லாம் சொல்கிறோம். வடநாட்டில் உள்ளவர்கள் ஏன் இப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு காந்திஜியைத் தெரியும். அதற்கொப்ப அவர்களை 'காலா காந்தி' என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு ஒவ்வொருவரிடமும் தலைவர் அவர்கள் புகழ்பெற்று விளங்கினார்கள். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம் நடக்கும்போது, 'காமராஜர் போகிறார்' என்று சொல்லி பெருமையோடு பார்ப்பார்கள். அவ்வளவு தூரம் இந்தியா பூராவும் அவருடைய பெயர் பரவி இருந்தது. சாதாரண குடும்பத்திலே பிறந்து, 14 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராகவும், அதை விட்ட மறுநாளிலிருந்து தொடர்ந்து 9 ஆண்டுகளுக்கு முதலமைச்சராகவும், முதலமைச்சர் பதவியை விட்டதிலிருந்து தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராகவும் இருந்து பல பணிகளையும் அவர்கள் ஆற்றினார்கள். சாதாரண ஆங்கிலப் பள்ளிக் கூடத்துக்குச் சென்று படிக்காத அவர் ஆங்கிலத்தை சரளமாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார். தமிழகத்தில் உள்ள நாம் ஒவ்வொருவரும் பெருமைப்படக்கூடிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு, வாழ்க்கை முறையை கடைப்பிடித்து, கட்சிப் பாரம்பரியத்தை விட்டுச் சென்றிருக்கின்றார்கள். நாம் யாராக இருந்தாலும் சரி, நாம் ஒவ்வொருவரும் பெருமைப்படக்கூடிய வாழ்க்கையை அவர் வாழ்ந்து நமக்கு வழி

[பிற்பகல் 4-20]

விட்டிருக்கிறார்கள். திரு. காமராஜர் அவர்களிடம் ஜனநாயகத்தையும், சமதர்மத்தையும் எந்த ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டும் விட்டுக் கொடுக்கும் பழக்கமே கிடையாது. ஏகாதிபத்தியமும், எதேச்சாதிகாரமும் எந்த ரூபத்தில் வந்தாலும், அதைக் கண்டிப்பதற்கும் அவர்கள் என்றும் தயங்கியதே கிடையாது. எந்த ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டுபோனாலும், நாம் இரண்டு,

8 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜா
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 அக்டோபர் 23]

மூன்று நாட்களாகப் பேசியும் தீர்க்க முடியாமல் குழம்பிக்கொண்டிருக்கின்ற பிரச்சினையை, அவரிடம் போய்ச் சொன்னவுடன், அதற்குத் தீர்வு கொடுக்கக் கூடிய ஆற்றல் அவரிடம் இருந்தது. அந்த ஆற்றல் ஒரு சிலருக்குத்தான் உண்டு. தலைவரவர்களுக்கு அந்த சக்தி இருந்தது. யார் வந்தாலும் அவர்கள் கொண்டுவரும் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வைக் கொடுத்து அனுப்பக் கூடிய சக்தி, (Intuition) 'இன்டியுசன்' என்று சொல்வார்கள், அந்த தெய்வீக சக்தி அவர்களிடம் இருந்தது. அவர் மறைந்த பின்னர், நான் எங்கு பேசினாலும், இதைச் சொல்லாமல் என்னால் இருக்க முடியாது. நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களும் இன்னும் மற்ற அமைச்சர்களும் அங்கு வந்தபொழுது, அவர்களுடைய சகோதரர்களில் ஒருவரை இழந்ததாகத்தான் நினைத்து வந்ததுபோல் அந்த இடத்தில் தோற்றம் இருந்தது. மாற்றுக் கட்சிக்காரருக்காக வந்ததாக நினைக்க இடமில்லை. எங்களைக் கட்டிப் பிடித்து முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் கண்ணீர் விட்டதை என் உயிருள்ள அளவுக்கும் மறக்க முடியாது. அவருக்கு மாற்றுக் கட்சித் தலைவரிடம் இவ்வளவு பாசம் இருக்கிறது என்பதை இதுவரையில் என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருந்தது. ஆளுநர்கூட கேவிக் கேவி அழுதார்கள். அவரும் ஒரு கட்சித் தலைவராக இருந்து ஆளுநராக வந்தவர்தான். அவர் அப்படியெல்லாம் இருந்தும் முதலமைச்சர் அவர்கள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருந்தார். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, மனதுக்கு ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. தேசமே தவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் அவர்கள் வழி காட்டுவார்கள் என்று எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் எதிர்பார்த்தார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்கள் நம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்துவிட்டார்கள். அதை நம்மால் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. தமிழ் நாட்டு அரசாங்கம் அவர் இறந்த அன்று அரச மரியாதையுடன் நடத்தியதை நாங்கள் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. தேனும் பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானத்தில் அவருடைய பிரேதத்தைக் கொண்டுபோய் வைத்து, அங்கே எரித்து, ஞாபகச் சின்னம் எழுப்ப எண்ணினோம். சிலர் போன் செய்து முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லி வாய் மூடவில்லை, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே 5 நிமிடத்தில் வீட்டிற்குள் வந்துவிட்டார்கள். அவர் வந்ததும், "தெருவிலே உள்ள கூட்டத்தையே சமாளிக்க முடியாது, உடனே ராஜாஜி ஹாலில் கொண்டுபோய் பிரேதத்தை வைக்க வேண்டும்" என்றார். நான் கனவில்கூட நினைக்கவில்லை. தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என்ன கைமாறு செய்வது என்றே

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு 9
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. கே. ராஜாராம்]

எனக்குத் தெரியவில்லை. அவ்வளவு பெருமையுடன் அந்த இடத்தில் நடந்து கொண்டதுமில்லாமல், ராஜாஜி ஹாலுக்குக் கொண்டுவந்து வைத்து, பிரேதத்தை வைக்க வேண்டிய இடத்தைச் சீர் செய்து, மேடை போட்டிருந்தார்கள். மந்திரி சபையே அங்கே கூடிற்று. எல்லா அமைச்சர்களுமே வந்துவிட்டார்கள். திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய தகனத்திற்கு மயானத் திற்குப் போகக்கூடாது என்று எங்களை அழைத்துக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். பின்னர் எங்கே வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு, மகாத்மா காந்தி மண்டபத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு புறம் ராஜாஜி அவர்களின் ரூபகச் சின்னமும், ஒரு புறம் திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய ரூபகச் சின்னமும் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

அதே மாதிரி க்ஷண நேரத்தில் முடிவுகளை எடுத்ததுடன், உடனே என்னை யும், தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி காரியதரிசியையும் அவருடைய காரில் ஏற்றிக்கொண்டு அந்த இரவில், 8½ மணி அளவில், முதலமைச்சர் அவர்களும், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் அவர்களும் அங்கே அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர்களே செய்திருக்கலாம். அந்த இரவில் வெளிச்சம்கூட இல்லை. கார் லைட்டுகளைப் போட்டு அந்த இடத்தைப் பார்த்து புல்டோசர்களைக் கொண்டு, மரம் செடிகளை அகற்றிச் சரி செய்தார்கள். மறுநாள் பார்த்தேன். அது உண்மையிலேயே 'நேற்றுப் பார்த்த வனம்தானா' என சந்தேகப்படும்படியாக இருந்தது. இரவெல்லாம் அமைச்சர்கள் ஊக்கம் இல்லாமல் இருந்து இதையெல்லாம் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். இதற்கெல்லாம் நான் என்ன கைமாறு செய்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கட்சியைப் புறியெல்லாம் அவர்கள் எண்ணவில்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில், என்றைக்குமே அதையெல்லாம் மறக்க முடியாது. என் உயிருள்ள வரைக்கும் இதை என்னால் மறக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், நமது பிரதமர் அவர்களுக்கு, அமைச்சர் திரு. இராசாராம் அவர்கள் தொலை பேசியின் மூலம் தெரிவித்தார்கள். அதற்கு மறுநாள் தனி விமானத்தில் நிதி அமைச்சர், உள்துறை அமைச்சர், சுகாதார அமைச்சர் அவர்களுடன் பிரதமர் மந்திரி இந்திரா அவர்கள் இங்கே வந்து சேர்ந்தார்கள். பிரதமர் அளித்த ராஜ மரியாதையை நான் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. இதற்கு முன்னர் எந்த ராஷ்டிரபதி இறந்ததற்கும் பிரதமர் அவர்கள் போனதில்லை. தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் மத்திய அமைச்சராகக்கூட இருந்ததில்லை. அப்படி இருந்தும் பிரதமர் நேரில் வந்து இருந்து மரியாதை செலுத்தினார்கள். இதையும்

10 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. கே. ராஜாராம்] [1975 அக்டோபர் 23]

நான் மறப்பதற்கில்லை. நல்ல முறையில் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்தார்கள். அதையும் நான் மறப்பதற்கில்லை. அன்பையும், நல்ல தேசப் பற்றையும் எந்த அளவுக்கு மக்கள் மனதிலே அவர் உண்டு பண்ணியிருந்தார் என்பது அவர் இறந்த பின்னர்தான் தெரிந்தது. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பெரும் தலைவரை நாம் இழந்துவிட்டோம். இது நாட்டுக்கு ஒரு ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டம். முதலமைச்சர் அவர்களும் இதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். நானும் அதையே மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றேன். எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவராக இருந்தார் அவர். பொதுவானவராக இருந்த ஒரு பெரும் தலைவர் அவர். மக்களின் எல்லா உரிமைகளையும் பாதுகாக்கும் பொதுவான ஒரு தலைவராக அவர் இருந்தார் என்பதை மீண்டும் ஊர்ஜிதம் செய்து, இந்த மூன்று அலுவலகப் தீர்மானங்களுக்கும் என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 4-30)

THIRU A. R. DAMODARAN: Hon. Chairman, on behalf of the United Party, Sir, I associate myself, with great sorrow, with the Condolence Resolutions that are before this House. The Hon. the Chief Minister and the hon. the Leader of the Opposition have paid tributes to the three gentlemen who have passed away since we met last. Although I did not have the privilege to serve as a Member of this Council when the late Thiru R. B. Ramakrishna Raju was the Chairman, I had heard a great deal about him from my late uncle Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar who had mentioned that in the composite State of Madras, when the Congress Party, at that time, had almost 58 or 59 Members in the Legislative Council and when the Opposition was represented only by 5 or 6 people who were elected from the Graduates' Constituencies, the late Thiru R. B. Ramakrishna Raju, as Chairman of this Council, used to give unlimited opportunities to the Members of the Opposition to express their views and that he was extremely kind to the Members of the Opposition. In fact, coming as he did, as Chairman in the year 1948 when our Nation was in its formative stage, he set very high standards of dignity and of bearing for the distinguished position which he occupied as Chairman of the Council. I would like to express my deep sorrow on the passing away of this most dignified and remarkable gentleman.

1975 அக்டோபர் 23] [Thiru A. R. Damodaran]

The late Thiru N.V.N. as he was popularly called—I had listened to him when he was very young 20 to 25 years ago, when I was a young student and I used to attend many meetings addressed by political leaders and Thiru N. V. Natarajan—was a very popular figure in the D.M.K. Party as it then was. He was extremely simple, extremely humble and even in 1966, when I entered the Legislative Council and when he was the Deputy Leader, when Thiru Anbazhagan was the Leader of the Opposition in the Council for a brief period before he left for Parliament, Thiru N. V. Natarajan in spite of his fierce and fiery attachment to party ideals, used to express himself in such dignified language that the late Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar used to comment that he did not realise that Thiru N. V. Natarajan could express himself in such a sweet language and acquit himself with such great dignity in this Council of Elders. As Minister, Sir, he was extremely unassuming and he handled the very difficult portfolio of Labour during the formative years between 1969 and 1970 when the whole of India was troubled with various labour agitations. Even in March 1975, when he attended this Council for a brief period of two days, many of us who recognised the grave illness from which he was suffering realised with a great deal of sorrow that perhaps we would not be seeing him in very good health during the next session. It is a great pity, a great loss not only to this House of which he was such a distinguished Member, but it is a great loss to his party where he was such an active worker, having dedicated himself to the welfare of the party for a period of over three decades. May I express, on behalf of the Members of my Party, our very deep heartfelt condolences to his family not only to the members of his family but also to the members of the entire D.M.K. Party?

Sir, little did we expect that on this occasion, we would meet to condole the death of a prince among men, the late Thiru Kamaraj. I do not belong to any political party but the warm tributes that have flowed in from many quarters from many Parties on the death of this great Son of India will be tributes not merely for the active part that he played in Indian National politics for a period of 55 years but a greater tribute to the man himself, to the qualities that he displayed, the qualities which, I am afraid, no other leader in India will hereafter be

12 மேலைவ முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. நாமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[Thiru A. R. Damodaran]

[1975 அக்டோபர் 23]

able to emulate, because Thiru Kamaraj grew up at a time when India was fighting its War of Independence and he lived with great National Leaders: and I do not think, in our country today, any Leader would find the circumstances as suitable as Thiru Kamaraj found, who even at the young age of 15 or 16 years, left his studies and plunged into national politics and for a period of 56 years, strode the national scene as a political Colossus. People pay tribute to him today; in my opinion, we were proud of him, not merely because he was Chief Minister of Tamil Nadu, not merely because he was the King-Maker on the State scene as well as on the National scene, not merely because he was the Queen-Maker on the National scene also, but because in politics he was a man of great simplicity, great integrity and great devotion to the ideals of democracy to which so many people pay mere lip service today. Sir, I never approach great men when they are in power but when they are out of power, I somehow have a feeling of kinship with them. It was only during the past five or six years that I had opportunities to meet this great gentleman on a few occasions and to discuss with him certain matters of common national interest, and it always struck me that in Thiru Kamaraj, we had not only a person who was absolutely devoted to the nation and his party but one who was sincerely devoted to the cause of the common man. In spite of his lack of academic attainment, which is not so very necessary perhaps in politics—what counts more is your devotion to duty and your real devotion to the cause of the common man of whom we speak so often—in both these directions, there is no national leader who was so ardent, so sincere and so devoted as Thiru Kamaraj. His death has removed not only from Tamil Nadu but from the national scene a leader who enjoyed the support of the common people, the men in the villages: they had a great affection and love for him. That love and affection came not because he was the son of a great man, not because he had a great position, not because he had wealth of which he had none but because of his very sincere dedication to the principles of democracy. I know for a fact, Sir, that during the past few years, he suffered from untold agony because he was worried about the way in which things were progressing in our country. God has not given us the gift of seeing him in

1975 அக்டோபர் 23] [Thiru A. R. Damodaran]

active politics for a couple of years more. If he could have had it even for two years more, I am sure, with the great determination and the great grit that he had, he would have been able to achieve something of what he set out to achieve, as the Hon. the Chief Minister also hinted at. He would have achieved what he had set out to achieve and perhaps our country would have been in a much happier position. I am, after all, a humble citizen of this State and I cannot give any advice to the members of his party. It would be impertinent on my part to do so and I do not wish to offer any such suggestion. But from the little that I knew of this great leader, I think he prized the upholding of principles more than the attachment to temporary powers; and if we are to judge the future of our country from the ideals for which Thiru Kamaraj worked for over five decades, I think the members of his party would find sufficient advice in his writings and speeches for so many years not only in our State but also in other parts of our nation. The greatest tribute that we can pay to this gentleman is not by erecting statues and by constructing museums but in emulating the great life that he led and in advising our younger generation and even our older generation to follow the noble path which this great leader set in national politics by his sacrifice, selfless service and devoted service for the cause of the common man.

I wish to associate myself, Sir, with the very sincere feelings of sorrow which have been expressed not only by members of his party but by members of all parties who feel as sincerely as the members of the Congress Party feel that in him we have lost a noble Tamilian, a noble Indian and a noble patriot. Thank you, Sir.

[பிற்பகல் 4-40]

* THIRU S. NARAYANASWAMY: Mr. Chairman, I am grateful for this opportunity to associate myself with the feelings expressed over the passing away of three well-known leaders.

About the late Thiru R. B. Ramakrishna Raju, I knew cursorily; but I knew him, as was said by my hon. Friend Thiru Rajaram, as a man of very considerable dignity, objectivity and

14 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[Thiru S. Narayanaswamy] [1975 அக்டோபர் 23]

impartiality. I have heard from many who functioned on the floor of this Council that he held the scales quite even and was a good and sensible Chairman. We have lost a good man and we grieve for the same.

The late Thiru N. V. Natarajan was for me a symbol of unobtrusive simplicity and capacity for working in spite of ill-health. I used to wonder how and why the Labour portfolio was handed over to him. It was a matter of continuous perplexity to me, considering that the total physical reserve in him had gone down so much. He was struggling most of the days in dealing with the portfolio of comparative complexity particularly at the time at which he was handling that portfolio. Nevertheless, he did it with impartiality, with dignity and, if I may say so, with a great understanding of the points of view of the employees as well as the employers, though he himself has for a considerable period been a labour leader of established renown. I know the vacuum that has been created in the D.M.K. Party and I know how much they miss him. My sympathies go to the D.M.K. for the grievous loss they have sustained in the death of a good and great man who combined simplicity with modesty and capacity to understand problems.

Coming to late Thiru Kamaraj, I knew him intimately from the year 1936. Our first association was our meeting in the common ground of the late Thiru S. Satyamurthi's residence. Thiru Satyamurthi was very fond of some of us in spite of the fact that we refused to be dragged into politics. One of his standing grievances against late Thiru Kamaraj was that he did not succeed in dragging me into politics. At that time, when once I told Thiru Satyamurthi that politics did not attract the very best men in the country, he said, "Why do you complain about it? Why don't you come in?" I said, "It is the biggest compliment you have paid me. I did not mean to refer to myself when I said the best men". But he said, "Just because people like you keep out for the reason that your own personal careers have become important to you, it does happen that we have to be content, sometimes, with second-rate men in

1975 அக்டோபர் 23]

[Thiru S. Narayanaswamy]

politics; and it is not that it does not contain first-rate men. We would have men of high calibre if more people chose to bestow time on public affairs."

Sir, the most profound impression that has been left by Thiru Kamaraj over the period of 37 or 38 years during which I knew him intimately was his consistent and continuous political rectitude. He proved that it was possible to be honest and function successfully in public life. He proved that it was neither necessary to corrupt the mind nor the body if you were to function and command the respect and esteem of the masses. That he did in a continuous measure over a period of years. I remember the tours on which he went, I remember the tours on which once late Thiru Kamaraj and late Thiru Rajaji went, with which I happened to be associated and I remember the tremendous attraction that he was to the many, many people.

Indeed, the Hon. the Chief Minister made a very shrewd observation just now that late Thiru Kamaraj had the destiny of handling very complicated problems after Pandit Jawaharlal Nehru passed away. It is absolutely true. I was present when Pandit Jawaharlal Nehru spoke in praise of Thiru Kamaraj very casually in Madras Government House and said, "How is it that these solutions occur to Kamaraj and nobody else, while everybody speaks and weeps for English education dealing with modern politics?" He said this and said further, "This shows that education has nothing to do with intuition, nothing to do with the capacity to be resourceful and to wrestle with the situation". Pandit Nehru said this in spite of the fact that he was himself a Cambridge Graduate and very often he said this. I remember it very well on the occasion when he let himself go and spoke. Thiru Kamaraj did solve many problems even in Jawaharlal Nehru's time and it was a very remarkable thing that he did. I know of none, no non-English-speaking person who commanded the All-India scene as Thiru Kamaraj commanded. He not only commanded the esteem but he came to become the substance of political power which could determine who was to be the next helmsman in charge of India's affairs. It was he who chose Thiru Shastri and it was he who chose Thirumathi

16 மேலைவ முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வு. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆங்கியோர் மறைவு குறித்து

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1975 அக்டோபர் 23]

Indira Gandhi as Prime Minister, much to the chagrin of several others who were aspiring for that high office. When he decided these, he used the fewest words. I remember an American Ambassador telling me that Thiru Kamaraj came to the All-India Congress Office and that to those who were waiting and to the other few aspirants to the high office he simply said the words "Well, it is Mr. Shastri this time", much to the chagrin and disappointment of many others. He used very few words; there were only a few such people—people like Calvin Coolidge in America and a few people in England like Baldwin—who used few words and wielded much power and who dealt with a situation calmly and without getting flustered and excited. That was Thiru Kamaraj all over!

I remember the very last occasion on which I had to spend whole two days with him. It was when he came to the Golden Jubilee of the Gandhi Ashram. He insisted—in spite of ill-health and in spite of the run-down condition in which I found him when he came to Pallipalayam and stayed in the Guest House—and spent the whole day going from village to village and finally ending up at Gandhi Ashram in Tiruchengode. He made a most magnificent speech and paid a tribute to Rajaji for the way and circumstances in which the Gandhi Ashram was founded. I was greatly moved. He did not let me go and we stayed together. I little knew that in the course of the same calendar year we were going to lose him; otherwise, probably, I would have spent more time with him and it would have been a privilege for me. During those 36 hours that I stayed with him I saw what agony he went through and what tremendous sense of dedication to cause he had. It was something which he made his own. I must pay a great tribute to late Thiru Satyamurthi for bringing up Thiru Kamaraj the way he did because Thiru Satyamurthi whom he regarded as his own architect did so much for Thiru Kamaraj. Thiru Satyamurthi never used to forget him and would be asking for Thiru Kamaraj saying, "எங்கே அவர்? எங்கே போய்விட்டார்?" I used to be present when Thiru Satyamurthi was asking for Thiru Kamaraj. He was a great lieutenant, a great leader and, if I may say so, a master craftsman of public affairs.

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜா 17
 முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
 முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
 ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23]

[Thiru S. Narayanaswamy]

I only want to join my hon. Friend Thiru Rajaram, but very briefly, in paying a tribute to the Hon. the Chief Minister and his Colleagues for the prompt, excellent and decisive arrangements they made both for the funeral and for erecting a memorial for Thiru Kamaraj, and the touching manner in which they cut across party, political and controversial barriers and wished that the country should pay him the homage he deserved in the manner they would like to pay, without let or hindrance. I think it is a great work well done and I think it is just well that Thiru Rajaram referred to that.

The great message left behind by Thiru Kamaraj to all of us is this—you do not have to be a man of high qualifications to flourish in public life; but you must have the basic capital, the capital of political rectitude, basic insight and the consistent refusal to be interested in political bias or work towards it. He was the first to devalue a careerist man, ambitious in public life and throw him like an old tube of toothpaste—I know that on half-a-dozen occasions. Therefore, we must pay a tribute to the man for his unselfishness, his integrity and his continued political dedication to the cause of India.

That he was a bachelor was no accident at all because he refused to have two allegiances—one to the family and another to the country. When asked about this, he used to smile and say, like Sir Isaac Newton, “Marriage! Why! It never occurred to me that I must get married.” It never occurred to Thiru Kamaraj that he must get married. That was the man he was and I am glad that we in South India were second to none in paying him the honour that we have done.

I convey my sympathies to the Congress Party for the grievous loss that it has suffered. Indeed, I must convey my sympathies to the whole country for the loss it has suffered. I associate myself, Sir, on behalf of the Swatantra Party with the sentiments that have been so well expressed by the preceding speakers.

[பிற்பகல் 4-50]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, மூன்று பெரியவர் களுடைய மறைவு பொறுத்து அனுதாபத் தீர்மானத்தை நமது மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். அந்த மூன்று தீர்மானங்களையும்

18 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1975 அக்டோபர் 23]

நான் மன வேதனையுடன் ஆதரிக்கிறேன். முதலாவதாக திரு. ஆர். பி. இராம கிருஷ்ண ராஜு அவர்கள் மறைவு குறித்த அனுதாபத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்தார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், அவரைப்பற்றி நேரடியாக எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும், இந்தச் சபையின் தலைவராக இருந்து, பல நல்ல முடிவுகள் எடுத்ததாக நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அவருடைய மறைவு குறித்து என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்து, இரங்கற் தீர்மானத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, திரு. என். வி. என். அவர்கள் மறைவு குறித்த அனுதாபத் தீர்மானம். அமைச்சராக இருந்த திரு. என்.வி.என். அவர்கள் என்னுடைய ஆப்த நண்பராக வெகு நீண்டகாலம் பழகியவர்கள். என்னுடைய நண்பர் மட்டுமல்ல; இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் நன் மதிப்பைப் பெற்று, அன்பைப் பெற்று, இஸ்லாமிய சமுதாயத்திற்கே அவர்கள் நண்பராக இருந்தார்கள் என்று நான் சொல்வதிலே பெருமிதம் கொள்கிறேன். சாதாரண அச்சுத் தொழிலாளியாக திரு. என்.வி.என். அவர்கள் வாழ்க்கையைத் துவக்கினார்கள் என்று முதல்வரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் மறையும்போது அமைச்சராக மறைந்தார்கள். வாழ்க்கையின் கீழ்மட்டத்திலிருந்து உச்சத்தை அடைந்தார்கள். அதற்கு அவர் என்ன மூலதனம் வைத்தார்கள்? கடுமையான உழைப்புதான் அவருடைய மூலதனமாக இருந்தது. அத்தகைய நல்ல உழைப்பாளியான நம்முடைய அமைச்சர் மறைந்தது மிக வேதனைக்குரியதாகும். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவருடைய 60-ம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடினார்கள். அந்த விழாவிலே கலந்துகொண்டு, நான் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். ஒரு மாதத்திற்கு உரம் எப்படி உயிர் ஊட்டுகிறதோ அது போன்று திரு. என்.வி.என். அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு உரமாக அமைந்து உயிர் ஊட்டியவர்களென்று குறிப்பிட்டேன். அத்தகைய பெரியவர்கள் மறைந்து விட்டதற்காக என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய பெருந்தலைவர் அவர்களுடைய மறைவு குறித்த தீர்மானம். பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் தியாகச் சுடர் என்று நம்முடைய முதல்வரவர்கள் குறிப்பிட்டது உண்மையிலேயே மிக மிகப் பொருத்தமானதாகும். அவர்களுடைய வாழ்க்கையே ஒரு தியாக அமைப்பாக அமைந்தது. மற்ற தியாகிகள் எப்படித் தியாகம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அவருடைய வாழ்க்கை அமைந்தது. எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர், 'அவர் திருமணம் செய்துகொள்ளாமலேயே இருந்தார்'

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு 19
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

என்று குறிப்பிட்டார். தேசத்திற்குச் சேவை செய்வதிலே ‘டைவர்ஷன்’ வரக்கூடாது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, தேசத்தின் நலனை முன் வைத்து, அவர் திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் இருந்தார். முதல்வரவர்கள் குறிப்பிடும்போது, அவர்கள் அகில இந்திய ரீதியில் தனியான அந்தஸ்தை வகித்தவர்களென்று குறிப்பிட்டார்கள். நேருஜி அவர்களுக்குப் பிறகு அவர் பிரச்சினைகளை அணுகிய விதமும், அவைகளைத் தீர்த்து வைத்த விதமும் அகில உலகப் புகழ் பெற்றதென்று முதல்வரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் கட்டங்களிலே, திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு நேருஜிக்குப் பிறகு வந்த அந்தஸ்து எப்படிப்பட்டதென்றால், ஜனாதிபதிப் பதவிகூட அவருடைய காலடியில் கிடந்ததென்று சொன்னால் மிகையாகாது. அவர் விரும்பியிருந்தால், இந்த தேசத்தினுடைய பிரதம அமைச்சராகி இருந்திருக்கக்கூடும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அரசாங்கப் பதவியைவிட, சாதாரணமாக இருந்துகொண்டு செய்யும் சேவைதான் உன்னதமானதென்று நினைக்கும் தியாக மனப்பான்மைதான் இப்படிச் செய்தது என்று சொல்லுவதிலே மிகை ஒன்றும் இருக்காது. இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த மனிதர், ஆடம்பர வாழ்வு இல்லாமல், கடைசி கட்டம்வரையில் எளிய வாழ்க்கையை நடத்தினார்களென்றால், அது அவருடைய பெருந்தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு, அவருடைய உடல்நலம் குறித்து கேட்பதற்காக நான் அவரைச் சந்தித்தேன். அப்போது அவர்கள் தேசத்தின் நிலைமை குறித்து மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். அம்மையார் அவர்களைப்பற்றியும் மிகவும் வேதனையோடு கூறினார்கள். நான், “இதற்கெல்லாம் நீங்கள் தானே காரணம்” என்று சொன்னேன். திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் பிரதமர் பதவிக்குப் போட்டி போட்டபோது, நீங்கள் தடுத்திராவிட்டால், இந்த தேசத்தின் விதி வேறாக மாறியிருக்குமென்று சொன்னேன். நீங்கள் சொல்வதிலும் கொஞ்சம் நியாயம் உண்டென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். திரு. மொரார்ஜி தேசாய், மற்றும் பலரையும் உள்ளே வைத்துவிட்டபோது, நன்றி விசுவாசத்தோடு அவர்கள் உங்களைத் தொடவில்லையே என்று கூறினேன். அதற்கு அவர்கள் சிரித்தார்கள். அவர்கள் கடைசி கட்டத்தில் கொஞ்சம் குமுறலுடன்தான் மறைந்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவரது மறைவுக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள இரங்கற் தீர்மானத்தில்தான் நானும் கலந்துகொண்டு, என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவிக்கும் வாய்ப்பு

20 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [1975 அக்டோபர் 23]

பினைப் பெற்றதற்கு நான் தங்களுக்கு நன்றி பாராட்ட வேண்டியவரை இருக்கிறேன். இங்கே நம்முடைய அவையின் முன்னாள் தலைவராக இருந்து, மறைந்த திரு. இராமகிருஷ்ண ராஜு அவர்கள் மிக்க கண்ணியம் உள்ள பெரிய மனிதர் என்றும், இந்த அவையின் கௌரவத்தை உயர்த்துவதிலும், உறுப்பினர்கள்—குறிப்பாக எதிர் வரிசையில் உள்ள உறுப்பினர்களின் கண்ணியத்தைப் பாதுகாப்பதிலும் மிகச் சிறந்து விளங்கினார் என்றும் நான் கேட்டதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அப்படிப்பட்ட பெரியவர் இந்தச் சமயத்தில் மறைந்து போனார் என்பது நமக்கு மிக்க வருத்தத்தைத் தருகிறது. எனவே அன்றாடம் குடும்பத்தாருக்கு இந்த அவையின் மூலமாக நான் எனது உளமார்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அவையின் உறுப்பினராகவும், அமைச்சராகவும் இருந்த மாண்புமிகு திரு. என்.வி.என். அவர்கள் மறைந்து போனது ஒரு பெரிய நஷ்டமாகும். அவர் பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு எளியவராக இருந்தாரோ அப்படியேதான் அவருடைய நடவடிக்கையிலும் எளியவராக இருந்தார்கள். எந்தக் காரியத்தையும் ரொம்பவும் அடக்கத்தோடு செய்து முடிக்கின்ற, கட்சியின் பொறுப்புள்ள தொண்டராக அவர் இருந்தார் என்பதுதான் மிகச் சிறப்பாகும். நான் அதனைக் கொஞ்சம் அருகில் இருந்து கவனித்திருக்கிறேன். அவர்கள் பல்வேறு முக்கியமான பொறுப்புகளை நிறைவேற்றும் போதுகூட, மிகவும் அமைதியாக இருந்தார். நாம் சிலரிடையே பார்க்கின்ற ஆர்ப்பாட்டங்களையும், ஓசைகளையும், சந்தடிகளையும் எழுப்பாது, ரொம்பவும் நாசுக்காக, அமைதியாக விஷயங்களைப் பரிசீலித்து, அவைகளைத் தீர்ப்பதிலே எவ்வளவு திறமைசாலியாக இருந்தார் என்பதை நான் பல சமயங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். குறிப்பாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1969-70 ஆம் ஆண்டில் என்று நினைக்கிறேன்—எனக்குச் சரியாக நினைவு இல்லை—நகராட்சித் தேர்தல் வந்த நேரத்தில், எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாகக் கலந்து பேசி, பல கட்சிகளுக்கும் தொகுதிகள் ஒதுக்குவதில், நான் 15 நாட்கள் தினந்தோறும் மாலையிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியின் மாடியிலே அவர்களுடன் இருந்துகொண்டு அவருடைய திறமைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன். அப்படி ஓசையற்று, சந்தடியற்று, அவர் பொது வாழ்வில் இருந்தார். அமைச்சராக இருந்தார் என்பதுகூட பல நேரங்களில் நினைவுக்கு வருவதில்லை. அவர் ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாமல் சேவை செய்து மறைந்து போனார். இந்தப் பாதை பொது வாழ்வில் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பாதையென்று கூறினால், அது மிகையாகாது. அப்படிப்பட்ட திரு. என்.வி.என். அவர்கள் ரொம்ப வயதாகி இறந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லமாட்டேன்.

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜ் 21
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

பொதுவாழ்விலே 50-க்கு மேல்தான் இளமையே வருகிறது. ஒன்றின் மீது 25 வயதில் நாம் என்ன கருத்து கொள்ளுகிறோமோ அதனை 50 வயதுக்குப் பிறகு தான் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த ஒரு நிலையை அடைந்தவர்கள் திடீர் திடீரென மறைந்துகொண்டு வருவது மிகவும் அதிர்ச்சியைத் தருகிறது. சமீப காலத்திலே பல பெரிய தலைவர்களை நாம் இழந்துவிட்டோம். அந்தப் பெரிய தலைவர்களுடைய வரிசையில் இல்லாவிட்டாலும், திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் அடுத்த மட்டத் தொண்டர்களின் வரிசையில் உள்ளவர்களுக்குத் தலைவராக இருந்தார். எனவே, அவர்களுடைய இழப்பு, குறிப்பாக தொண்டர்களுக்கு, அதிலும் அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு, ஒரு மாபெரும் இழப்பு என்று கருதுகிறேன். எளியவர்கள் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வதற்குரியவராக இருந்தார் அவர். அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கல்த் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-00)

அடுத்தபடியாக பெரியவர், இந்திய தேசிய தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்கள். எப்படி திரு. நடராசன் அவர்களைப் பார்த்தவுடனே அவர்களுடைய எளிமை தென்பட்டதோ, அதுபோல் திரு. காமராஜரைப் பார்த்தவுடன் ஒரு கம்பீரம் நமக்குத் தென்படும். அவர் தோற்றத்தில் எவ்வளவு உயர்ந்து இருந்தாரோ, அந்த அளவு புகழிலும் உயர்ந்து இருந்தார். அவருடைய ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் உயர்ந்து விளங்கியது. நான் அவர்களைப்பற்றி என்னும்போதெல்லாம், என்னுடைய உள்ளத்திலே ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. அவர் ஒரு மிகச் சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்தவர். ஒரு குடும்ப பாரம்பரியம் என்பதெல்லாம் அவருக்குக் கிடையாது. பள்ளிப் படிப்பு அவருக்கு அதிகம் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இந்தியாவின் பெரிய தலைவராக அவர் எப்படி வந்தார் என்பதை பல நேரங்களில் எண்ணியெண்ணிப் பார்த்தும் அது எனக்கு இன்று வரை புரியாத புதிராக இருக்கிறது. அவர் எந்தப் பாதையைப் பின்பற்றி இத்தனை தூரம் முன்னேறினார் என்பது என் சிந்தனைக்கு இன்னமும் எட்டவில்லை. தமிழ்நாட்டிலும், அகில இந்திய மட்டத்திலும் செல்வாக்கு உள்ள ஒரு பெரியவராக அவர்கள் இருந்தார்கள். தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களில் யாரும் சமீப காலத்தில் அப்படி இருந்ததில்லை. அவர் அகில இந்திய அளவில் மதிக்கத்தக்க ஒருவராக இருந்தார். அகில இந்திய மதிப்பு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அவரால் கிடைத்தது, அதன் வாயிலாக உலகம் நம்மைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

22 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [1975 அக்டோபர் 23]

புவனேஸ்வர் காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்கு அவர் தலைமை வகித்து உரை நிகழ்த்தினார். அந்த உரையினை அப்படியே உள்ளபடி சுவை குன்றாமல் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அனுப்பப்பட்ட பல பத்திரிகை நிருபர்களில் ஒருவரோடு நான் பேசினேன். பல வெளிநாட்டுக்காரர்களும் இவர் பேசிய பேச்சை அப்படியே தெரிந்துகொள்ள விரும்பி, இதற்காகவென்று, தமிழ் தெரிந்த பல நிருபர்களையும் அனுப்பி வைத்திருந்தார்கள். அந்த அளவுக்கு அவராலே நமக்கு, நம்முடைய மொழிக்கு ஒரு பெரிய அந்தஸ்தும், உலகம் நம்முடைய மொழி எப்படிப்பட்டது, எப்படி இருந்தது என்பதைப்பற்றியும், ஒரு அகில இந்தியத் தலைவர் அந்த மொழியைப் பேசியிருக்கின்றார்களே என்றும் ஆராயும்படி ஒரு சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது.

‘நேஷனலிஸம்’ என்பது அவரது உயிரோடு கலந்திருந்தது. அதற்கு எதிராக ஒரு கருத்து வருவதாகத் தெரிந்தால் அவர் உள்ளம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. ‘நேஷனலிஸம்’ முதல் இரண்டாவது ஜனநாயகம். தேர்த் தெடுக்கப்பட்ட பார்லிமெண்டரி முறையின் மூலமாகத்தான் தேசத்தின் சமுதாய அமைப்பில் மாற்றங்கள் நிகழவேண்டுமென்று கருத்துக் கொண்டிருந்தார். ‘டெமாக்ரசி’ மூன்றாவது. ‘செக்குலரிசத்திலேயும்’ ஒரு பிடிவாதமான கருத்துக் கொண்டிருந்தார். அதன் நிமித்தம் தனிப்பட்ட முறையிலே சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஆளானார்கள். அவைகள் எந்த முறையில் என்பதை இந்த நாடறியும். அந்த அளவிலே ஜனநாயகம், தேசியம், சமயச் சார்பற்ற தன்மை, அமைதியான முன்னேற்றம் ஆகிய இவற்றிலே அவர்கள் விடாப்பிடியான கருத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு இவைகள் தேசத்தின் தேவை என்றார்கள். இந்தத் தேசத்தின் செல்வாதாரத்தைப் பெருக்குவதில் நாம் இப்போது காட்டும் அக்கறையைக் காட்டிலும் கூடுதலாக அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். சமீபத்தில் அவர் பேசிய கூட்டங்களில் அநேகமாக அதைப்பற்றிச் சொல்லாத பொதுக் கூட்டமே இல்லை. இவைகளெல்லாம் அவர்களுடைய உள்ளத்திலே குடிபுகொண்டிருந்த இலட்சியங்கள். அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு நாம் அனுதாபம் எப்படிச் செலுத்த முடியும்? அவருக்குக் குடும்பம் ஏது? அவருக்கு தேசமே குடும்பம். தேசமே குடும்பம் என்றால், தேசத்துக்கு எந்த வகையில் அனுதாபத்தைச் செலுத்துவது? அவர் விட்டுச் சென்ற பணிகளைத் தொடர்ந்து இந்த தேசத்தில் அமுல்படுத்துவதற்கு ஒவ்வொருவரும் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும்—முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அவற்றை அமலாக்குவதில் நாம் ஒன்றுபட்டுச் செயல்படுவோம் என்று சூளுரைத்துக்கொள்வது இந்த நேரத்தில் மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும். அவர்களுடைய வாழ்க்கை

மேலவை முன்னர் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு 23
முன்னர் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னர் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

யையே—எனது நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் 'டிவோஷன்' என்று சொன்னார்கள்—பொதுப் பணிக்கு அளித்து, அதற்கென்றே தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் தமிழகத்தின் பொது வாழ்விலே உள்ள பெரியவர்களையும், ஊழியர்களையும், மக்களையும் இந்த அவையின் மூலமாக வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம், நம்முடைய திட்டங்களுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை நாம் நம்மை அர்ப்பணித்துக்கொள்வோம் என்று சூளுரைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுவேயாகும்.

திரு. காமராஜ் அவர்கள் இரண்டுவிதத் தலைமுறையினரின் பிரதிநிதியாக விளங்கினார்கள். அடிமைப்பட்டிருந்த கிடந்து விடுதலைக்காகப் போராடியபோது அந்த விடுதலைப் போராட்டத் தலைமுறைக்குப் பிரதிநிதியாகவும், சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு ஒரு நவீன நாட்டை நிறுவுவதற்கு சுதந்திரம் அடைந்த பிற்காலத்தின் நாம் போராடிய காலத்தின் பிரதிநிதியாகவும் இருந்தார். தேசியம், ஜனநாயகம், சமயச் சார்பற்ற தன்மை, தேசத்தின் அமைதியான முன்னேற்றம் ஆகிய இலட்சியங்களுக்காகப் போராடி அவற்றில் பல வெற்றிகளைக் கண்டார். அவர் விட்டுச்சென்ற பணியைத் தொடர அவர் வழியில் செல்ல சூளுரைத்து, அவருடைய மறைவுக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து, அமைகின்றேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த அவையில் நம்முடைய முதலமைச்சரால் கொண்டுவரப்பட்ட இரங்கற் தீர்மானத்தையொட்டி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் முற்படுகின்றேன். இந்த மன்றத்தின் தலைவராக இருந்து சிறந்த முறையில் பணியாற்றியவர் திரு. இராமகிருஷ்ண ராஜு என்பவர். நான் அவர்களிடத்தில் ரொம்ப நாள் பழகியதில்லை. அதனால் எனக்கு நேரடியாக அவரைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் அவரைப்பற்றி விளக்கிச் சொன்னார்கள். அவ்வளவு சிறந்த முறையிலே இந்த மன்றத்தின் தலைவராக இருந்து பணியாற்றியவர் அவர்கள். அவருடைய மறைவுக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, இந்த மன்றத்திலே நம்மோடு அங்கத்தினராகவே இருந்து, நீண்ட நாட்கள் பழகியவர் நண்பர் திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள். அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தார்கள். குறிப்பாக இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினராகவே இருந்தவர். எவ்வளவு எளிய முறையில் தன்னுடைய வாழ்க்கையை

24 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜ்
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி] [1975 அக்டோபர் 23]

அமர்த்திக்கொண்டிருந்தார்கள், எவ்வளவு இனிய முறையிலே மற்றவர்களிடத் திலேயெல்லாம் அவர் பழகிக்கொண்டிருந்தார் என்று நண்பர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். அவருடைய தியாகங்களைப்பற்றியும், அவர் மக்களுக்குச் செய்த சேவைகளைப்பற்றியும் நம் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ரொம்பக் கடமைப் பற்றுடையவர்கள். கொள்கை உறுதியுடையவர்கள். எந்த நிலையிலும், எப்போதும் யாரிடத்திலும், கோபத்தையும், சிற்றத்தையும் காட்டாமல் பொறுமையாக, அமைதியாக அந்தந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பதில்களைச் சொல்லி, மற்றவர்களைத் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு விசேஷ சக்தியுடையவர்களாக விளங்கினார்கள். நம் மத்தியிலே இருக்கும்போதே, இன்றைக்கு அவர் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றுவிட்டது ரொம்ப வேதனைக்குரிய விஷயம். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு சிறந்த தலைவர், இந்த நாட்டிற்கு, தமிழகத்திற்குச் சேவை செய்துகொண்டிருந்தவர் மறைந்துவிட்டார். அவருடைய மறைவுக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

[பிற்பகல் 5-10]

மூன்றாவதாக, இந்த நாட்டின் பெருந்தலைவராக இருந்தவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள். அதுவும் நம்முடைய தமிழகத்திலே இருந்து வந்தவர். நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்தவர். தமிழகத்தினுடைய முதல்வராக ஒன்பது ஆண்டுகள் சிறந்த பணிகளைச் செய்தவர். அந்தப் பணிகளையெல்லாம் இன்றைக்கு நம் நாடு பூராவும் உணர்ந்திருக்கின்றது. அவர் முதல்வராக இருந்த காலத்தில், பின் தங்கியவர்கள், ஏழை எளியவர்களாக இருந்தவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போக முடியாமல் ரொம்பவும் பரிதாபகரமான, வேதனைக்குரிய நிலைமையில் இருந்தவர்களுக்குக் கல்வி அளிக்க வேண்டும் என்று பகல் உணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த ஏழை எளியவர்களுக்கு, பின் தங்கிய மக்களுக்கு, பின் தங்கிய பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு ஆதரவு அளித்தார்கள். இன்றைக்கு அந்த அடிப்படையில்தான் அரசின் திட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு இலவசக் கல்வித் திட்டத்தையும், பகல் உணவுத் திட்டத்தையும் இன்றைக்குள்ள அரசு மேலும் விரிவாகச் செய்து வருகிறது. நாம் அதைக் காண்கிறோம். அந்த மாதிரியான நல்ல எண்ணத்தை உருவாக்கியவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள்தான். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தில் நல்ல பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பெருந்தலைவர் அவர்கள் அகில இந்திய ரீதியிலே அரசியலை நடத்தி வந்தபோதுகூட, தமிழகத்தின்மீது ஒரு தனியான எண்ணம் அவருடைய மனதிலே இருந்தது. தமிழ்

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி]

கத்தின் முன்னேற்றம், வளர்ச்சி, பெருமை, தமிழ் மொழிக்குள்ள உயர்வு இவைகளை எல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு சிறந்த தொண்டாற்றி வந்தார்கள். அகில இந்திய ரீதியிலே தலைவராக இருந்தாலும், அவர் தமிழ் நாட்டினுடைய வளர்ச்சியையும் தன் மனதிலே கொண்டிருந்தார். அவரோடு நான் அமைச்சராக இருந்தபோது, தகஷிணப் பிரதேசப் பிரச்சினை வந்தது, அப்போது நேரு அவர்கள் அது கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற மாதிரி உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். இதுபற்றித் திரு. காமராஜர் அவர்களோடு பேசும்போது, “தகஷிணப் பிரதேசம் வந்தால் நம்முடைய தமிழகத்தின் நிலைமை என்ன?” என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதனால் தமிழகம் உயருமா, தாழுமா, பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுமா என்று பார்க்கிறபோது, தகஷிணப் பிரதேசம் வந்தால், தமிழகத்தினுடைய நிலை இன்னும் தாழ்ந்துவிடும் என்பதால், நேருஜி சொன்னாலும் சரி, யார் சொன்னாலும் சரி, அதை நாம் எதிர்க்க வேண்டும் என்று ஒரு திட்டவட்டமான முடிவை எடுத்து, அன்றைக்கே அதைக் கைவிடும்படி செய்தார். நேருஜி அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவே அதை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் இவர் ஒருவர் மாத்திரம் அது ஜனநாயகத்திற்கு ஒவ்வாது, நன்மை பயக்காது, அதனால் மற்றவர்களுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்கவேண்டிய நிலை வரும், அதனால் அது தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவருக்கு அன்பும், பற்றும், பாசமும் இருந்ததால்தான், அந்த அளவுக்கு உறுதியாக இருந்தார்கள். அவ்வளவு பெரியவராக நம் மத்தியிலே இருந்தவர் இன்று இல்லை. நாடு பூராவும் தனிச் செல்வாக்கையும், தனி அன்பையும், தனிப் பற்றினையும் பெற்று இருந்தவர் அவர். அப்பேர்ப்பட்டவர் இன்றைக்கு நம்மிடையே இல்லை. நம் நாட்டு மக்கள், இந்த நாடு எந்த சூழ்நிலைக்கு ஆளானாலும், எந்தவிதமான குழப்பத்திற்கு உள்ளாகியிருந்தாலும் சரி, “தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொள்வார்கள். இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டு விடுவார்கள்” என்று நம்பியிருப்பார்கள். அகில இந்திய ரீதியிலும்கூட மக்கள் எல்லாம் நம்பியிருந்த அப்படிப்பட்ட பெருந்தலைவர் இன்றைக்கு நம்மை விட்டுப் பிரிந்தது துரதிருஷ்டமானது என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானங்களை ஆதரித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, அவையின் முன் முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மூன்று அனுதாபத் தீர்மானங்களையும் ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

26 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. ஆர். சக்தி மோகன்] [1975 அக்டோபர் 23]

முதலாவதாக, இந்த அவையின் தலைவராக 1946 முதல் 1952 வரை இருந்த திரு. இராமகிருஷ்ண ராஜு அவர்கள் மரணம் அடைந்தது இந்த அவைக்கு மட்டுமல்ல, உண்மையில் எல்லோருக்கும் பேரிழப்பாகும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நானும் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த அனுதாபத்திலே பங்கு பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, நம் மேலவையின் உறுப்பினராகவும், அமைச்சராகவும் இருந்து, பெருமைக்கும் பண்புக்கும் உரியவராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களுடைய மரணம் நம்மையெல்லாம் தாள முடியாத வேதனையில் ஆழ்த்திவிட்டிருக்கின்றது. அவர் அமைச்சராக இருந்தாலும், எளிமையானவராக இருந்தார். எளிமைக்கு ஒரு நடமாடும் எடுத்துக் காட்டாக அவர்கள் விளங்கினார்கள் என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். ஆரம்பத்தில் ஒரு அச்சகத் தொழிலாளியாக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்து, தேசிய முகாமின் மூலம் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டு, கொள்கைகளுக்காகவும் கோட்பாடுகளுக்காகவும் பலபல போராட்டங்களில் ஈடுபட்டுச் சமாளித்து, அமைச்சர் பதவிக்கு வந்தார்கள்.

நாம் அறிவாளிகளை, தீர்க்கதரிசிகளை, ராஜதந்திரிகளை, பட்டதாரிகளை எல்லாம் அடுத்து அடுத்து பார்த்துவிட முடியும். ஆனால் மிகமிக நல்லவர்களையும், புத்திசாலிகளையும் அடிக்கடி பார்த்து விடமுடியாது. அந்த நல்லவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள், நல்லவர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு நடமாடும் அடையாளமாக இயங்கியவர் மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள். அவர்கள் காலமாகி விட்டதனால் நாம் மிகுந்த வேதனை அடைந்திருக்கிறோம். அவரது மறைவிற்காக என் கட்சியின் சார்பில் என் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. கு. காமராஜ் அவர்கள் மறைவு ஆகும். ஆரம்பத்திலேயே முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி, அரசியலிலே அபிப்பிராய பேதங்கள், கருத்து வேறுபாடுகள், மனத்தாங்கல்கள் இருந்தாலும், மரணம் அனைத்தையும் மறைத்துவிடும். மரணத்துக்குப் பகையுமில்லை. திரு. காமராஜர் அவர்கள் இந்த நாட்டுக்காக செய்த சாதனைகளைக் குறிப்பிட்டு, அவர் அகில இந்திய அளவில் பெரும்புகழ் பெற்றிருந்தார்கள் என்றார். உண்மையில் நான் அதற்காகப் பெருமைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் ஆரம்ப காலத்தில், அவர் முதல்வர் பதவி வகிப்பதற்கு முந்திய காலத்திலேயே, அவருடைய எதிர்கால பேன்மைக்கு அடிப்படை அமைத்துக் கொடுத்தவர் எங்கள் கட்சித் தலைவர்

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு 27
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. ஆர். சக்தி மோகன்]

தேசியப் பெருந்தலைவர் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் தான். அந்த நடப்பு இப்போது சரித்திரம். அவருடைய புகழ் எவ்வளவோ பெருகியிருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் ஆரம்பம் பசும்பொன் தேவரவர்களே. காமராஜ் அவர்களின் அரசியல் வாழ்க்கையிலேயே பெரியதொரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது திருப்பரங்குன்றம் மகாநாடு. அந்த மகாநாட்டிலே எங்கள் கட்சியின் தலைவர் முன் நின்று திரு. காமராஜ் அவர்கள் எதிர்கால வாழ்வில் பிரகாசிப்பதற்கு ஒரு ஒளி விளக்கு அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். அச்சம்பவத்தை முன்னாள் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்கூட “குன்றம் உயர்ந்தது, கோடு தாழ்ந்தது” என்று தமது திராவிட நாடு பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தார்கள். திரு. காமராஜ் அவர்களின் அத்தகைய பெருமைக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தவர்கள் நாங்கள் என்ற அளவில், அவரது ஆன்மா அமைதியுற இறைவனைத் துதித்து அன்னார் குடும்பத்தாருக்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து, அமைகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. வி. வெங்கா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, முதல்வரவர்கள் முன் மொழிந்திருக்கின்ற இந்த இரங்கற் தீர்மானங்களின் மீது என்னுடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக பங்கு பெற வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்த அவையினுடைய தலைவராக ஆறு ஆண்டுக் காலம் இருந்து செவ்வனே பணியாற்றி விடைபெற்ற உயர்திரு இராமகிருஷ்ண ராஜு அவர்களை வயதில் இளைஞனாக இருக்கக்கூடிய நான் அறிய வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆனால் அவரை நன்றாக அறிந்த பல பெரியவர்கள் என்னிடத்திலே, “அவர்களும் உங்களைப் போன்று தெலுங்கு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவராக இருந்தபோதிலும், இந்த அவையை மொழி வேறுபாடுகளுக்கு இடமின்றி, தான் பெற்றிருக்கக்கூடிய அந்தத் தலைமைப் பொறுப்புக்கேற்ப நல்ல முறையிலே நடத்திக் சென்றார்கள்” என்று சொன்னார்கள். தமிழகம் பழைய காலத்திலேயே மொழி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இருந்தது என்பதற்கும், அனைவரும் சகோதரர்களாக, ஒற்றுமையாகப் பணியாற்றினார்கள் என்பதற்கும் எடுத்துக்காட்டுகளாக இவையெல்லாம் இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட நல்லவர் இயற்கை எய்தியதற்காக எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நான் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

38 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜ்
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. வி. வெங்கா]

[1975 அக்டோபர் 23]

அடுத்து, இந்த அவையினுடைய உறுப்பினராகவும், இந்த அரசிலே அமைச்சராகவும் இருந்த மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள் இயற்கை எய்தி விட்டார்கள். அவர்கள் அமைச்சராவதற்கு முன்பாகவே அவரோடு நான் நெருங்கிப் பழகுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தேன். அவர் அன்றைய தினத்திலேயே ஒரு அரசியல் கட்சியின் தலைவர் என்ற அளவுக்கு பொதுமக்களால் உயர்த்தப்பட்டிருந்த போதிலும், என்றுமே தன்னை தலைவனாகக் கருதிக் கொண்டிருந்ததில்லை என்பதை நான் அவருடைய தொண்டன் என்ற முறையிலே அறிந்திருக்கிறேன். அவர்களும் தன்னை ஒரு தொண்டனாகக் கருதிக் கொண்டு, ஒரு தொண்டன் எந்த அளவுக்கு இயக்கத்தில் பணியாற்ற வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குப் பணியாற்றியதன் காரணமாகத்தான், தம்முடைய முதல்வரவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று, சாதாரண அச்சத் தொழிலாளியாக இருந்த அவர் அமைச்சர் என்ற அளவுக்கு உயர் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. 1967-லே அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தலைமையிலே அமைச்சரவை ஏற்பட்ட நேரத்திலே, அவர் அமைச்சராக இல்லை. அந்த நேரத்தில் அவர்கள் இந்த மன்றத்தினுடைய உறுப்பினராகத்தான் இருந்தார்கள். ஆனால் அண்ணா அவர்களை அவர்கள் ஒரு கட்சியினுடைய தலைவராக மட்டுமல்லாமல், தான் வழிபடக்கூடிய ஒரு தெய்வமாகவும் மனதிலே இருத்தியிருந்த காரணத்தால் தான், அன்றைய தினம் அவர் அமைச்சராவதற்கு ஏற்ற தகுதிகள் அனைத்தையும் பெற்றிருந்த போதிலும், தனக்கு அமைச்சர் பதவி கிடைக்கவில்லையே என்று வருத்தம் கொள்ளவில்லை. அவர் அமைச்சர் பதவியில் இல்லாதிருந்த நேரத்திலும், அனைத்துக் கட்சிக்காரர்களுடைய பாராட்டு தலையும் பெற்றிருந்தார். அவர் பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டு, தனக்கென்று எதையும் சேர்த்து வைக்காது, தாம் கொண்ட கொள்கைக்காக உறுதியாக உழைத்து வந்தார். தம்முடைய செயல் மூலம் அவர் நமக்கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கினார். அவர் அமைச்சர் ஆன பிறகும், தம்மை ஒரு பெரிய அமைச்சர் என்று கருதிக்கொண்டிருந்தது கிடையாது. அமைச்சர் என்ற காரணத்திற்காக, அவர் மிக ஆடம்பரமாக இருந்தது கிடையாது. தொண்டர்களுடைய மனம் நோகும்படி அவர் நடந்ததில்லை என்பது அவரோடு நெருங்கி பழகும் பாக்கியம் பெற்ற எனக்குத் தெரியும். அவர் அமைச்சராவதற்கு முன்பு, எப்படி இயக்கத் தோழர்கள் மத்தியிலும் பொது மக்கள் மத்தியிலும் எளிமையாகக் காட்சியளித்தாரோ அவ்விதமே அமைச்சர் பதவி ஏற்ற பிறகும் காட்சியளித்தார். அதனால்தான் இன்றைய தினம் அவர் மறைவுக்குப்

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு 29
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23]

[திரு. வி. வெங்கா]

பிறகும் அனைத்துக் கட்சிக்காரர்களும் பாராட்டக் கூடிய அளவுக்கு இருந்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு இருந்த அந்த நல்ல உணர்வு நமக்கும் வர வேண்டுமென்று நான் கருதுகின்றேன்.

அடுத்து, நம்முடைய முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்மை விட்டு நாம் எதிர்பாராத வகையிலே பிரிந்து விட்டார்கள். இந்த மாநிலத்திலே 9 ஆண்டுக் காலமாக திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்து ஆண்டார்கள் என்பது நமக்கெல்லாம் மிக நன்றாகத் தெரியும். எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று, அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், நமக்கெல்லாம் அரசியல் ரீதியிலே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், நாமெல்லாம் விரும்பக் கூடிய சமுதாய மாற்றம் தேவை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் முதலிலே சமுதாய மாற்றம் வேண்டுமென்றால், அதற்கு அடிப்படையான கல்வியறிவு தேவை என்பதற்காக ஆரம்பக் கல்வியை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் அரும்பாடு பட்டார்கள். அது மாதிரியாக சமுதாய மாற்றம் தேவை என்பதற்காகத்தான், எனக்கு முன்பு பேசிய உயர் திரு. சக்தி மோகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று, அவர்கள் மதிய உணவுத் திட்டத்தை அன்றைய தினம் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்திலே இந்த மாநிலத்திலே அமுல்படுத்தினார்கள். சமுதாய மாற்றம் தேவை என்பதற்காக தமிழக அரசின் மூலமாக முதல் அஸ்திவாரக் கல்லை நாட்டிய உயர்திரு காமராஜ் அவர்கள் என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் நினைவு கூர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால்தான் எங்களுடைய அரசியல் ஆசானை தந்தை பெரியார் அவர்களே உயர்திரு காமராஜ் அவர்களை பச்சைத் தமிழன் என்று போற்றிப் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கு அவருடைய புகழ் அமைந்திருந்தது. அவர் ஒரு சாதாரணத் தமிழர் இனத்திலே பிறந்தவர். அவர் அதிகமாகக் கல்வியறிவு பெற்றவரல்ல. ஆங்கில அறிவோ பிற மொழி அறிவோ இல்லாமல், தமிழ் மொழியை மட்டுமே தன்னுடைய தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்தவர். தமிழ்மொழியை மட்டுமே தெரிந்துகொண்ட அவர் அகில இந்திய ரீதியில் தலைவராக, அகில இந்திய மக்களும் மெச்சக்கூடிய தலைவராக விளங்கினர் என்று எனக்கு முன்பு பேசிய உயர்திரு அறுமுகசாமி அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே அது நாமெல்லாம் பெருமைப்படக் கூடிய நிகழ்ச்சிதான். அவர் அகில இந்தியக் கலைவர் பகுவியை வகிப்பவர்களுடைய தகுதியுடையவராக இருந்தார். 9 ஆண்டுகள் இங்கே முதலமைச்சராக

30 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. வி. வெங்கா]

[1975 அக்டோபர் 23]

இருந்தார்கள். நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது போன்று, 14 ஆண்டுக்காலம் அவர் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்தார். அந்தப் பதவியில் அவர் இருக்கும் காலத்தில், அவரை யாரும் கீழே இறங்கு என்று சொல்லவில்லை. தானே பதவியிலிருந்து விலகினார். அதே மாதிரியாக அவர் முதலமைச்சராக இருந்த அந்த 6 ஆண்டுக் காலத்தில் அவருடைய கட்சிக்குள்ளேயிருந்தோ, வெளியிலிருந்தோ அவருக்கு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது கிடையாது. ஆனால் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கவேண்டுமென்ற ரீதியில் முதலமைச்சர் பதவியையுட கூடத் துறந்து வெளியிலே வந்தார்கள். அதைத்தான் நம்முடைய மறைந்த தந்தை பெரியார் அவர்கள் வருத்தத்துடன் திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சர் பதவியைத் துறப்பது 'தற்கொலைக்குச் சமம்' என்று அன்றைய தினம் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் நினைத்ததெல்லாம் வருங்கால இந்திய மக்கள் வளமாக வாழ வேண்டும் என்பதுதான். அகில இந்திய ரீதியிலே அன்றைய தினம் பிரகடனமாக இருந்த திரு. ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களுக்குக்கூட அவர்கள் உறுதுணையாக இருந்தாடுங்கள். அதற்காக தம்முடைய பதவியையும் கூடத் துறந்தார்கள். அவருடைய அந்தத் தியாக உணர்வை நாம் போற்றி மதிக்க வேண்டும். ஒரு முதலமைச்சர், பெருமை உள்ள முதலமைச்சர், எதிர்ப்பு அதிகமாக இல்லாத முதலமைச்சர், தாமே பதவியை விட்டு வெளியே வந்தார் என்றால், அவருடைய பெருந் தன்மையை நாம் நன்றாக உணர முடிகிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டமே அவருடைய வழியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி யின் தலைவராக அவர் பதவி ஏற்று, மிக உயர்ந்த பதவி வகிக்கும் ஜனாதிபதியை யும் பிரதமரையும் கூட அவர் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த நேரத்திலே கூட, தமது பதவியைப் பொருட்படுத்தாமல், பதவியைத் துறந்தார். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவ ராக 5 வருடங்கள் பதவி வகித்து அதையும் துறந்து வந்தார். அப்படிப்பட்ட ஒரு தியாக உணர்வுதான் அவரிடம் குடிகொண்டிருந்தது. ஒரு சாதாரண குடும்பத்திலே பிறந்து, பாரம்பரியமற்ற குடும்பத்திலே பிறந்து, சாதாரண கல்வியறிவை மட்டுமே பெற்றிருந்த அந்தப் பெரியவருக்கு எப்பேர்ப்பட்ட உயர்ந்த அந்தஸ்து கிடைத்திருக்கிறது என்பதை நாமெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் இன்றைய தினம் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் நேரத்திலே அவர் செய்த தியாகங்களையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும். அமைச்சர் பதவி வகித்தாலும், பதவியில் இல்லா விட்டாலும் நாட்டுக்காக உழைக்க வேண்டும் என்று அவர் கொண்டிருந்த

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு 31
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[1975 அக்டோபர் 23]

[திரு. வி. வெங்கா]

உணர்வு நமக்கெல்லாம் வர வேண்டுமென்று கூறி, நம்முடைய ஆளும் கட்சித் தலைவரவர்கள் கொண்டு வந்து, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் ஆதரித்துள்ள இரங்கற் தீர்மானங்களை முழுமனதுடன், நான் சார்ந்திருக்கின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, ஆதரித்து, அமைகின்றேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இரங்கற் தீர்மானங்கள் மீது ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பாக நானும் என்னுடைய அனுதாபத்தினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதற்கண் திருவாளர் இராமகிருஷ்ண ராஜு அவர்களுடைய மறைவுக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1969 முதல் தமிழ் நாடு அமைச்சரவையிலே அமைச்சராக இருந்த பெரியவர் திரு. என். வி. என். அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை. இங்கேயே நமக்கு முன்னால் அமைச்சரவையிலே இருந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பெரியவரை நாமெல்லாம் அறிவோம். சில நேரங்களிலே புத்தரை நினைவுக்குக் கொண்டு வருவார். இன்று நம்மிடையே இல்லை. மிக இணக்கமான முறையிலே தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்த்து வைத்தவர். அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-30)

அடுத்து, இந்திய தேசியத் தலைவர்களில் மிக முக்கியமானவரான திரு. காமராஜர் அவர்கள் இன்றைக்கு நம்மிடையே இல்லை. ஒரு சாதாரண மனிதராக விருதுநகரிலே பிறந்து, சின்ன வயதிலிருந்தே தமிழ் மொழியிலே பேசி, தம் உழைப்பால் உயர்ந்து, கட்சியின் பெரிய பதவியையும் தமிழ் நாட்டில் உள்ள கட்சியிலே பெரிய பதவியையும், அரசுப் பதவியையும் ஏற்று நல்லாட்சி நடத்தியவர். தம்மை இந்த நாட்டிடம் ஒப்படைத்துக் கொண்டவர். தமக்கென்று எதையும் சேர்த்து வைக்காதவர். தாம் சார்ந்த கட்சிக்கும், நாட்டுக்கும் அயராது உழைத்து உயர்ந்தவர். தந்தை பெரியார் அவர்கள் அவரைப் 'பச்சைத் தமிழர்' என்று குறிப்பிடுவார்கள். சேந்தமங்கத்திலே நான் முதன் முதலாக அவருடைய பேச்சைக் கேட்டேன். அந்த வார்த்தைகள் இன்னும் என் நினைவுக்கு வருகின்றன. 'பம்பாயிலே பணம் தூங்குது, அண்ணே. அதன் குறட்டைச் சத்தம் என் காதில் கேட்குது அண்ணே. கால்வாய் வெட்ட வேண்டாமா, அண்ணே. இவர்கள் தலைக்கு எண்ணெய் தேய்க்க வேண்டாமா, அண்ணே. இவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போக

32 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1975 அக்டோபர் 23]

வேண்டாமா, அண்ணே' என்று மிகவும் எளிய முறையிலே, கிராம மக்களைக் கவரக்கூடிய வகையிலே, அவர்கள் பேசிய பேச்சு இன்னும் என் நினைவை விட்டு அகலாமல் இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரியவர், அவர் வாயிலிருந்து வரும் சொல் இந்தியாவினுடைய எதிர் காலத்தை நிர்ணயிக்கும் அளவிலே இருந்த நேரத்திலேகூட, எளிமையாகவே இருந்தார். அவர் தமிழ் நாட்டினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தபோது, 'காமராஜ் திட்டம்' என்ற பெயராலே, அவரே தம்முடைய பொறுப்பிலிருந்து விலகி, கட்சிப் பதவி யேற்று பணியாற்ற வந்திருந்தார். அதே நேரத்தில் அவர் இரண்டு பிரதமரை உருவாக்கிய பெருமையுடையவர். இன்னும் ஒரு சிறப்பு, ஒரு கட்சி யின் தலைவராக, அரசு மரியாதைகளுடன் வெளிநாடுகளுக்கு, சோஷலிச நாடு களுக்கு இந்திய நாட்டினுடைய மரியாதைக்குரிய தலைவராகச் சுற்றுப்பயணம் சென்று வந்த சிறப்புக்குரிய தலைவர் ஆவார்கள் அவர்கள். அவர் காலத்திலே தமிழ் நாட்டு பள்ளிக் கல்வியில் ஒரு நேர பள்ளிக் கல்வியை நீக்கினார். இவர் காலம்தான் பள்ளிக்கூட வளர்ச்சியின் பொற்காலமாக விளங்கியது. ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்குப் பல்வேறு நன்மைகள் செய்தவர் ஆவார் அவர். இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற நேரத்திலே அவர் தமிழ்ப் பண்பாட்டை நிலைநாட்டினார். பச்சைத் தமிழராகவே சுற்றுப்பயணம் ஆற்றினார். இங்கு என்ன உடையிலே இருந்தார்களோ, அதே உடையிலேதான் வெளிநாடுகளுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்து வந்தார்கள் என்று பத்திரிகையிலே பார்த்த நேரத்தில், நாம் அவருடைய சிறப்பை உணர்ந்தோம். அவர்கள் இறந்த பிறகு, நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் உரிய வகையிலே அவர்களுக்கு மரியாதையைச் செலுத்தினார்கள். அதேபோன்று, இந்த நாட்டில் எந்தத் தலைவருக்கும் கிடைக்காத மரியாதையாக, பிரதமர் அவர்கள் நேரிலே வந்து மரியாதை செலுத்தினார்கள். அப்படிப்பட்ட மதிப்பிற்குரியவர் இன்றைக்கு எல்லோராலும் பாராட்டப்படுகிறார். அவர்கள் உயர்ந்த அரசியல் நடத்திக்கொண்டிருந்த காலத்தில், பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவர்கள் இறந்த பிறகு, இந்த நாட்டினுடைய தலைவராக, இந்த நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் போற்றக் கூடியவராக இன்றைக்கு விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆற்றிய செயலைப்பற்றி அரசியல் காரண மாக விமர்சனங்கள் வந்திருந்தாலும், இன்றைக்கு அவர்கள் இல்லாத நேரத் திலே, அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரும் மனமுவந்து அவர்களை மக்கள் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். அப்பேர்ப்பட்ட ஆற்றல் உள்ள தலைவரை தேசியத் தலைவரை, தமிழ் நாட்டில் பிறந்த இந்திய தலைவரை இன்றைக்கு இழந்து நிற்கிறோம் என்பதைக் கூறி, ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் சார்பாக அஞ்சலியைச் செலுத்தி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு 33
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23]

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் சார்பில் முதலமைச்சர் அவர்கள் மறைந்து போன மூன்று அமரர் களைப்பற்றி இரங்கற் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை தமிழகக் கழகத்தின் சார்பில் ஆதரிக்கிறேன். “ஆதரிக்கிறேன்” என்ற வார்த்தை எப்போதுமே மகிழ்ச்சி என்ற சொல்லோடு தான் சேர்ந்து வருவது வழக்கம். ஆனால் இதுபோன்ற தீர்மானத்திலே, அப்படி இல்லாமல் மிகவும் துக்கந்தோய்ந்த நிலையில், நான் இதை ஆதரிக்கிறேன் என்ற வார்த்தையைச் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றேன்.

நம்முடைய இந்த மேலவையின் முன்னாள் தலைவராக இருந்த திரு. இராம கிருஷ்ண ராஜு அவர்களை நெருங்கிப் பழகிய நண்பர் என்று நான் சொல்லிக் கொள்வதற்கில்லை என்றாலும், அவரை நான் நன்கு அறிவேன். அவர் கட்சி அரசியலிலே ஆந்திர நாட்டைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், வாழ்க்கையிலே இன்று தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்பட்டுள்ள திருத்தணித் தாலுகாவிலே கார்வேட் நகர் என்ற பகுதியிலே—கார்வேட் நகர் ஜமீன் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக—இருந்தார்கள். தமிழக-ஆந்திர எல்லைப் பிரதேசவாசி என்ற வகையிலே, இருமொழியாளராகக் கொள்ளத்தக்க குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக வாழ்ந்தார்கள். எல்லைப் போராட்டத்தில் நான் ஈடுபட்டிருந்த காலத்திலே, பலமுறை அவரைச் சந்தித்து வழக்காடியும் வாதாடியும் உள்ளேன். அந்தச் சமயங்களில் எல்லாம் அவர் எவ்வளவு பெரிய மனிதர், கண்ணியர், சிறந்த தேசபக்தர் என்பதை நான் அறிய முடிந்தது. அந்த அமாருக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்திலே நானும் கலந்து கொண்டு அஞ்சலி செலுத்துகிறேன்.

இந்த அவையின் உறுப்பினராகவும், தமிழக அமைச்சரவையிலே ஒரு அங்கத் தினராகவும் இருந்த அமரர் என்.வி.என். அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேருவதற்கு முன்பே எனக்கு நண்பர். நான் சென்னை மாவட்டக் காங்கிரஸின் செயலாளராக இருந்த காலத்திலே, அவர் பெத்துநாயக்கன் பேட்டை வட்டக் காங்கிரஸின் செயலாளராக இருந்தவர். அந்தக் காலத்தில் நானும் அவரும் தோளோடு தோள்சேர்த்து வேலை செய்திருக்கிறோம். வட சென்னையிலே காங்கிரசுக்கு அதிகமான எதிர்ப்பு இருந்த காலத்திலே, அவர் காங்கிரஸ் கட்சியை வளர்ப்பதற்குப் பாடுபட்டார். நான் திட்டமிட்டு அதிக கவனம் செலுத்திய பகுதி அது. அப்போது நாங்கள் இருவரும் தோழமை கொண்டு வேலை செய்தோம். பிறகு, அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திற்கு வந்தபிறகு, அவரோடு எனக்கு நெருக்கமான தொடர்பு ஏற்பட்டது

34 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1975 அக்டோபர் 23]

1967-க்குப் பிறகுதான். 1967-ஆம் ஆண்டிலே சட்டமன்றத் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமையிலே கூட்டணி அமைந்தபோது, நான் தேர்தலில் நின்றுதான் ஆக வேண்டுமென்று திரு. ராஜாஜி அவர்களும், அமரர் அண்ணா அவர்களும் என்னை வற்புறுத்தி நான் இசைந்து ஏற்றபோது, தொகுதியைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலே ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டது. அப்போது அண்ணா அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முன்னணித் தலைவர்களும் தூதாக அனுப்ப திரு. என்.வி.என். அவர்கள் என்னிடத்திலே வந்தார்கள். அவர்கள் வந்து பேசிய இங்கிதம் காரணமாக, மறு மொழி சொல்லாமல் அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு தேர்தலில் போட்டியிட்டேன்.

அவர் அமைச்சரானபோது, அவரைப் பாராட்டி நான் எழுதிய கடிதத் திலே, 'உண்மையிலேயே நான் அமைச்சரானது போன்ற ஒரு உணர்ச்சியை அடைகிறேன் தாங்கள் வந்திருப்பதைக் கண்டு' என்று சொன்னேன். அதற்குக் காரணம், அவர் என்னைப் போன்றே எவிய குடும்பத்தில் பிறந்தவர். என்னைப் போன்றே ஒரு அச்சத் தொழிலாளியாக இருந்து அரசியலிலே முன்னேறியவர் என்ற தொழில் வர்க்க உணர்வுதான். அதனால் அந்த உறவைக் காட்டி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தேன். இங்கு மற்றவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதைப் போன்று, அவர்கள் இந்த அவையிலே அமைச்சர் அந்தஸ்தில் முதலமைச்சர் அருகில் அமர்ந்திருந்தபோது, அவர் ஒரு அமைச்சர் என்ற நினைப்பே நமக்கு வராத அளவிலே அவர் வாழ்ந்தார். ஒன்றை நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும், அரசியலிலே 50 ஆண்டுக் காலம் அனுபவம் பெற்றவன் என்ற முறையிலே, திரு. என்.வி.என். அவர்கள் எளிய—எதிலும் முந்திக்கொள்ளாத—அடக்கமான (—) எதையும் அடைவதற்கு ஆசைப்பட்டு முன்னுக்கு வராமல் பின்தங்கிவிடக்கூடிய சபாவமுடையவர். அப்படிப்பட்ட ஒருவரை, அமைச்சராக்கும் புதுமை சாமானியர்களையே கொண்டு வளர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில்தான் முடிந்திருக்கிறது; என்பதற்காக திரு. என்.வி.என். அவர்களுடைய தொண்டைப் பாராட்டுகிற நேரத்திலே, அவரைப் பாராட்டுவதற்கு முன்பு—அவர் அமைச்சராவதற்கு வாய்ப்புத்தந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக முன்னணித் தலைவர்களுக்குப் பாராட்டுச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அந்த அமரருடைய ஆன்மா அமைதிபெற எல்லோருடனும் சேர்ந்து நானும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜ் 35
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

வரிசையிலே சேர்த்து அஞ்சலி செலுத்தப்பட வேண்டியவராக அல்லாமல், எதிலேயும் முதலிடம் பெறக்கூடிய பெரும் தலைவர் திரு. காமராஜர் இன்று மறைந்துவிட்டார். என்னுடைய 50 ஆண்டுக் கால பொதுவாழ்க்கையிலே, 28 ஆண்டுக்காலம் நான் காங்கிரசில் இருந்தேன். ஓய்ந்த நேரத்தில் ஊழியம் புரிபவனாக அல்ல. முழுநேர ஊழியனாகவே இருந்தேன். அந்தக் காலத்திலே 15 ஆண்டுக் காலம் திரு. காமராஜ் அவர்களுடைய தலைமையின்கீழ் தொண்டு செய்கிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தக் காலத்திலே, கட்சிப் பணிக் காக, தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக நாங்கள் காரிலும், இரயிலிலும், விவமானத் திலும் பல ஆண்டுக் காலம் பிரயணம் செய்தோம். வாகனங்கள் போக முடியாத ஊர்களுக்குக் கால்நடையாகவே நள்ளிரவிலேகூடச் சென்றோம். அந்த நிகழ்ச்சி எல்லாம் இப்போது நினைவுக்கு வருகிறது. எங்களிடையே எத்தனையோ கருத்து வேற்றுமைகள் பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்தாலும்கூட, அவர் மறைவின்போது என்னை அறியாமலேயே மன அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. அந்த நிலையில், எங்களுடைய பழைய தொடர்பு இருந்தது என்பதை நான் மிகுந்த அடக்கத்துடனும், ஆனால் பெருமையுடனும் இங்கு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 5-40).

அவர்கள் முதல்வராக 9 ஆண்டுக்காலம் இருந்தார்கள். இந்த அவைக்கு வரும் வாய்ப்பு பெற்ற காலம் அது. அந்தக் காலத்தில், பல சோதனைகள் எழுந்தன. ராஜ்யங்களை மொழி வாரியாகப் பிரிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாகத் தலைநகர் பிரச்சினை எழுந்தது. அந்தப் பிரச்சினை, அவர் முதல்வராக வருவதற்கு முன் தீர்ந்துவிட்டதென்றாலும், எல்லைப் பிரச்சினை மிச்சமாக இருந்தது. நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போன்று, அவர் 'தேசியம்' என்ற மேல் மட்டத் திற்குக் கீழே இறங்காதவர் என்றாலும், நாட்டுச் சூழ்நிலை காரணமாகவும், மக்களின் மனப்பான்மை காரணமாகவும், அப்படி இறங்க வேண்டிய அளவுக்கு நிர்ப்பந்தம் கொடுத்து, இயக்கம் நடத்த வேண்டிய ஒரு அதிருஷ்டத்தையோ, துரதிருஷ்டத்தையோ நான் ஏற்றுக்கொண்ட காலம் அது. அந்தக் காலத் திலும்கூட, முதல்வரவர்கள் என்ற முறையில்தான், அவரோடு நான் போராட வேண்டியிருந்தது. அதற்குப் பின்னாலே எனக்கு அவருடனோ, அவருக்கு என்னுடனோ தனிப்பட்ட முறையில் எந்தவிதமான விரோதமும் இருந்ததில்லை; இருக்கவும் நியாயமில்லை. என்னுடைய துரதிருஷ்டம், திரு. ராஜாஜி அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலும், எல்லைப் பிரச்சினை காரணமாக நான் சிறை வைக்கப்

36 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜா
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1975 அக்டோபர் 23]

பட்டேன். திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலும், எல்லைப் பிரச்சினை காரணமாக, நான் சிறை வைக்கப்பட்டேன். திரு. ராஜாஜி அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் நான் சிறை வைக்கப்பட்டபோது, அவர்கள் எவ்வளவு வேதனைப் பட்டார்களோ அதுபோன்றுதான் திரு. காமராஜ் அவர்களும் வேதனைப் பட்டார்கள். சிறையிலே எனக்கு 'ஏ' வகுப்பு கொடுத்தபோது, அதை ஏற்க மறுத்து என் தொண்டர்களோடு 'சி' வகுப்பிலேயே இருக்கிறேன் என்று சிறை அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்துவிட்டு, நான் 'சி' வகுப்பிற்கு மாற்றிக் கொண்டேன். அதை திரு. காமராஜ் அவர்கள் கேட்டு, உடனே தொலைபேசி மூலம் சூப்பிரன்டென்டிடம் தொர்பு கொண்டு, 'அவர்' நோயாளி, 'சி' வகுப்பு வேண்டாமென்று சொல்லுங்கள்; 'ஏ' வகுப்பிலேயே இருக்கச் சொல் லுங்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். இரவு 9 மணிக்கு முடிவிட்ட அறையைத் திறந்து, என்னை அழைத்து இந்த மாதிரிச் செய்தி வந்திருக்கிறதென்று சிறை அதிகாரி சொன்னார். 'நான் மாற்றிக் கொண்டது மாற்றிக் கொண்டது தான்; அவருக்கு நன்றி சொன்னதாகச் சொல்லுங்கள்' என்று நான் சொன்னேன். இதை இங்கு சொல்லக் காரணம், நான் அவருடன் போராடிய போதுகூட, அது தனி நபர் போராட்டமாக மாறிவிட அனுமதிக்காத ஒரு உயர் பண்பு அவரிடம் இருந்தது என்பதை உணர்த்தத்தான், அந்தப் பண்பு சாமானியனான என்னிடம் இருந்தது பெரியதல்ல; முதல்வர் பதவியில் இருந்த அவர் அதைக் கடைபிடித்து, தன்னை எதிர்த்துப் போராடிய ஒரு கைதியிடம் கூட அந்தப் பண்பை அவர் காட்டியதுதான் பெரிது. அரசியலுக்குப் புறம் பான நட்பைக் காப்பாற்றும் உயர் குணம் அவரிடம் இருந்ததைப் பார்த் தேன். அவர் சாமானியராக மறைந்தார். உயர் பதவி எதுவும் வகிக்கவில்லை. அவர் மறைந்த நாளிலே ஒரு மணி நேர அவகாசத்திற்குள் என்கூட சொல்ல மாட்டேன்—அதற்குள் மறைந்த செய்தி கேட்ட தமிழக முதல்வரவர் களும், இந்த அரசினரும் அவரை உயர்ந்த மரியாதையோடு நடத்த வேண்டு மென்று தீர்மானித்தார்கள். அதை எதிரிக் கட்சித் தலைவர்கள் மனமுருகச் சொன்னபோது, தமிழ் நாட்டிலே நன்றி அறியும் உணர்வு செத்துப் போக வில்லை என்று எண்ணி நான் ஆறுதல் அடைந்தேன். எங்கோ ஒரு மூலையிலே, யாரோ ஓரிருவர் இதற்குக் காரணம் கற்பித்து, களங்கம் கற்பித்துப் பேசிய போது, நான் வருத்தமடைந்தேன். குற்றம் அவருடையதல்ல. ஜாதிப் பற்றை உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது இந்த நாட்டிலே; கட்சிப் பற்றை உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது இந்த நாட்டிலே; மதப்பற்றால் செய்யப்படும் காரியங்களை உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது, பாராட்டவும் முடிகிறது. ஆனால்,

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

இனப் பற்றால் செய்யக்கூடிய நல்ல காரியங்களைப் புரிந்துகொள்கிற தகுதியில் அரசியல் வட்டாரம் இல்லாத ஒரு துரதிருஷ்டம் இந்த நாட்டில் இருப்பதால் தான், இந்த ஆட்சி திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திய நினைவுச் சின்னத்திற்குக் களங்கம் கற்பித்துச் சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டது. கட்ட பொம்மனுக்குச் சிறப்பு செய்ய நினைவுச் சின்னத்தை நிறுவ முதல்வரவர்களுடைய ஆட்சி எந்தப் பண்போடு எடுத்ததோ, கப்பலோட்டிய தமிழனுக்குச் சிறப்புச் செய்ய, நினைவுச் சின்னம் நிறுவ, எந்தப் பண்போடு முடிவு எடுத்ததோ, பாரதியாருக்குச் சிறப்புச் செய்ய அடுத்தடுத்து பல முறை எந்த நினைப்போடு முடிவு எடுத்தார்களோ, தென்னாபிரிக்க வள்ளியம்மைக்கும் நாராயணசாமிக்குமாக நினைவுச் சின்னங்களை எந்த நினைப்போடு எடுத்தார்களோ, அதே தமிழன் என்ற இன உணர்வோடு, தியாகத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய மதிப்பைக் கொடுத்து திரு. காமராஜ் அவர்களுக்கும் நினைவுச் சின்னம் வைக்க முடிவு எடுத்தார்கள். அந்தப் பட்டியலிலே சேர்க்கத் தகுதி வாய்ந்தவர் அவர். அந்தப் பட்டியலிலே காலத்தால் முதலிடம் பெறுவதற்குக்கூட தகுதி பெற்றவர் என்ற உண்மையை உணர்ந்து செய்தார்கள். ஒரு கால், முதல்வரவர்களோ, இந்த ஆட்சியோ அன்றே அதைச் செய்ய முன்வந்திருக்காவிட்டால், கோரிக்கை எழுந்திருக்கும். அரசின் பண்புகளுக்குக் காரணம் கற்பித்தவர்கள்கூட, அந்தக் கோரிக்கையை எழுப்புவதிலே கலந்து கொண்டிருக்கக்கூடும். எதிலும் கோரிக்கையை எதிர் பார்க்காமலேயே செய்கின்ற கொள்கையும், துணியும் படைத்த கலைஞர் ஆட்சியானது இந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறது. நான் ஒன்றை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலுள்ள ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் நண்பர்களையும் சேர்த்து எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கட்சி உறவு வரும், போகும். போவதையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கட்சி மாறிப் போவதை, தாலிப் போவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால், இனம் தாவக்கூடிய ஒன்றல்ல, மாறக்கூடிய ஒன்றல்ல, கழட்டி எறியக்கூடிய ஒன்றல்ல. ஆதலால், இந்த இன அடிப்படையிலான உணர்வு எந்தக் கட்சியினருக்கும் இருக்க வேண்டும். எந்தக் கட்சியின் ஆட்சியும் தன் கட்சிக்கு அப்பார்ப்பப்பட்டவர்கள் தமிழ் இனத்தவர்களானால், தகுதி உடையவர்களானால், அவர்களைப் பாராட்டவும், அவர்களுக்கு நினைவுச் சின்னம் வைக்கவும் முன்வர வேண்டும். விருதுநகரில் அவருடைய வீட்டை ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்கி அதை நினைவுச் சின்னம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த ஊரிலே அது ஒரு லட்சம் ரூபாய், பெறுமா, பெறுதா என்றுகூட ஆராய்ந்து பார்க்காமல், அந்த வீட்டை யாரிடம் திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஒப்படைத்தார்களோ, அவரிடம் போம்

38 மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1975 அக்டோபர் 23]

பேசாமல் அவருடைய குடும்பத்திற்குக் கொடுக்கும் நிதியாக அது இருக்கட்டும் என்று எண்ணி, ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து அந்த வீட்டை வாங்கி நினைவுச் சின்னமாக்க அரசு முன்வந்துள்ளது. உண்மையிலேயே அது அவர் மறைவால் ஏற்பட்ட மனப்புண் ஆறக்கூடிய நிலையாகும். இரண்டு கட்சிகள்—காங்கிரஸ், தி.மு.க. ஒன்றோடொன்று எலியும் பூனையுமாகச் சண்டையிட்டுக்கொண்டு இருந்த காலத்திலே, அப்போது ஆட்சியின் முதல்வராக இருந்த காமராசருக்கு எதிர்க் கட்சியான தி.மு.க.—வானது சென்னை மாநகராட்சியின் சார்பில் பெரிய சிலையொன்றைச் சென்னையில் பிரதான இடத்தில் வைத்தது அந்தக் காரியம் அவ்வளவு சலபமாக எண்ணிவிடக் கூடியதல்ல, என்னைப் போன்ற தமிழ் இன உணர்ச்சி உடையவர்களால். இந்த அற்புதத்திற்கு அவர் என்றமே உரிய வராக இருக்கிறார். எல்லோரும் சொன்னதுபோன்று, நானும் அவரிடம் பல அற்புதங்களைப் பார்க்கிறேன். நாம் அவரைப் பாராட்டுவதற்குக் கூடக் களங்கம் சொல்லிவிடலாம். களங்கம் கற்பிக்க வேதைகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். ஆதலால் நமக்கெல்லாம் களங்கம் கற்பித்துவிடலாம். ஆனால் அழுது, துடித்து லட்சோப லட்சம் மக்கள் வெள்ளமென, பெய்கிற மழையிலே தங்களை மறந்து ஊர்வலம் போனார்களே, அதற்கு யார் களங்கம் கற்பிக்க முடியும்? அவர் ஆங்கிலத்தில் பெரும் புலமைபெறாமல், இவ்வளவு ஆற்றல் பெற்றவராக இருக்க எப்படி முடிந்தது? ஆங்கிலத்தில் அவர் பெற்றிருந்தது எளிய புலமையென்று ஒத்துக்கொள்வதிலே யாருக்கும் வெட்கம் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தமிழ் நாட்டிலே, தமிழர் வாழ்விலே எங்கும் எதிலும் தமிழ் இருக்குமானால், இன்று நாம் எவ்வளவு திரு. காமராஜரைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோமோ, அதைவிடவும் அதிகம் புரிந்துகொண்டிருக்க முடியும். அந்த நிலையில் காமராஜர்கள் ஆண்டாண்டுதோறும் தோன்றிக் கொண்டே இருப்பார்கள், இந்த நாட்டில். அதிசயிக்கக்கூடிய மனிதராக, ஓர் அற்புத மனிதராக நாம் அவரை எண்ணாமல், அவருக்குத் தமிழ் தந்த தருதியென்று எண்ணவேண்டும். தமிழ் இப்படிப்பட்ட தருதியுடையவர்களைக் கொடுப்பதற்குத் தருதி படைத்தது என்பதால்தான், எங்கும் எதிலும் தமிழ் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். நான் ஏதோ மிகைப்படுத்திச் சொல்வதாக எண்ண வேண்டாம். தலைவர் மறைந்துவிட்ட பிறகு அவர் சொன்னதாக என்னென்னவோ சொல்லப்படுகிறதே, அப்படிச் சொல்வதாக எண்ண வேண்டாம். என்னுடைய ஆசையைச் சொல்கிறேன். நான் நம்பியிருந்தேன், அவர் நீண்ட காலம் வாழ்வார்; மாநில சுயாட்சியிலே கலைஞருக்கும் எனக்கும் வழி காட்டி நடத்திச் செல்லக்கூடிய தலைவராக நிற்பார்; அந்த நல்ல காலம்

மேலவை முன்னாள் தலைவர் திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு 39
முன்னாள் அமைச்சர் திரு. என். வி. நடராசன்
முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. கு. காமராஜ்
ஆகியோர் மறைவு குறித்து

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

வரும்; வந்துகொண்டதான் இருக்கிறது; இடைவெளி எங்களுக்குள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது; எஞ்சிய இடை வெளியும் மறைந்து, குறைந்து நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்து தமிழ் இனத்திற்குப் பணியாற்றும் நாள் வருமென்று நம்பிக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே அவர் மறைந்துவிட்டார். தமிழ்த் தாய் மலடியாகி விடவில்லை. அவள் எத்தனையோ அறிஞர்களைப் பெற்றெடுத்தாள். அவள் எத்தனையோ அறிஞர்களை இழந்துவிட்டாள். இன்னும் அவள் மலடியாக வில்லை. காமராஜர்கள் மீண்டும் தோன்றுவார்களென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அமரராகிவிட்ட அவருடைய வரலாற்றிலிருந்து என்னைப் பிரித்து எடுக்கமுடியாது. என்னுடைய வரலாற்றிலிருந்தும் அவரைப் பிரித்து எடுக்க முடியாது. அவ்வளவு நெருங்கிய அரசியல் தொடர்பு; எங்கள் தொடர்பு செக்டேரியட்டிலே ஏற்பட்டதல்ல—சிறைச்சாலையிலே ஏற்பட்டது; எங்கள் தொடர்பு உல்லாச ஊர்வலத்திலே ஏற்பட்டதல்ல, உதைக்க வந்த போலீசுக்கு மத்தியிலே ஏற்பட்டது. அத்தகைய மறக்க முடியாத பெரும் தலைவரை, மறக்க முடியாத நண்பரை, மறக்க முடியாத அரசியல் தலைவரை இழந்ததற்கு வருந்தி, அவரது ஆன்மாவிற்கு அஞ்சலி செலுத்துகிறேன் தமிழகக் கழகத்தின் சார்பில்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், மற்றக் கட்சித் தலைவர்கள் ஆகியோர் தெரிவித்த அனுதாபங்களோடு என்னுடைய அனுதாபங்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மறைந்த பெரியவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடம் மவுனமாக எழுந்து நிற்குமாறும், தீர்மானங்களை நிறைவேற்றித் தருமாறும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

(அவையினர் இரண்டு நிமிடங்கள் மவுனமாக எழுந்து நின்றனர்.)

தீர்மானங்கள் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மறைந்த திரு. ஆர். பி. இராமகிருஷ்ண ராஜு, திரு. என். வி. நடராசன், திரு. கு. காமராஜ் ஆகியோர் நினைவிற்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில், மேலவை இப்போது கலைந்து நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்கு மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 5-50)